

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

HÜKÜMET İÇİN SONUN BAŞLANGICI

• Devrimci
Hareketin
Büyüyen
Etkisi
Ve Gücü

• Devrimci
Teorinin
Yol
Göstericiliği

• Bir
Tarih
Kavşağında

• 21. Türk-İş
Kongresi
Notları

• Tam
İlhakta
Yeni
Aşama

• Boyun
Eğmemeyi
Şiar
Edindik!

İŞÇİDEN YANA ESİYOR YEL

DEVİRİMCİ HAREKETİN BÜYÜYEN ETKİSİ VE GÜCÜ

Tekelci burjuvazinin ve onun faşist devletinin işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına yönelik baskıları ve saldırıları yeni bir hız kazandı. Sömürücülerin ve burjuva devlet iktidarının devrimcilere yönelik saldırıları devrimci güçleri zayıflatmıyor, tersine devrimci güçlerin daha da güçlenmelerine yol açıyor.

Devrimci hareketin, işçi hareketinin, Kürt halk hareketinin, devrimci kitle hareketinin bir çığ gibi büyümesini önlemek, burjuvazi için salt politik bir sorun değil, bir ölüm-kalım sorunudur. Çünkü devrimci işçi sınıfı ve emekçi hareketinin iktidara gelmesi demek sömürücü sınıfın egemenliğinin ve her çeşit ayrıcalıklarının sonu demektir. Artan saldırıları ve diğer baskı girişimleri bundandır.

Burjuvazinin hiçbir girişimi kitlelerin devrimci gelişmesini engelleyemiyor. Kitlelerde devrimci bilincin yaygınlaşması çok belirgin ve çok güçlü olarak kendini gösteriyor. Bunun binlerce belirtisi var.

Devrimci eylemlere, mücadelelere katılanların sayısında açık artış, her gün gerçekleşen çok sayıda kitle eylemi, kitlesel devrimci mücadele ve bunun daha ileri ve daha yüksek biçimlere varması, kitlelerin devrimcileştiğini ortaya koyan olgulardan, göstergelerden bazılarıdır.

Sınıf çelişkilerinin ve çatışmalarının keskinleşmesi, politik sarsılma, ekonomik kriz burjuva sistemin bunalımını derinleştiriyor. Bu, kapitalist düzenin tüm çizgi boyunca çöküşüdür.

Kapitalist sistemin büyük ve sert çöküşü, kapitalizm döneminin tarihsel olarak sona ermesi, onun yerine yeni bir tarihsel dönemin, insanlık tarihinin ya da toplumsallaşmış insanlık tarihinin başlamasıdır.

Bu süreci sonuna değin götürecektir olan devrimci sınıf proletarya, üstlendiği tarihsel görevini yerine getirecek bir gelişme içinde. Gerek maddi koşulların gelişmesi, gerek bağımsız politik mücadelelerde elde edilen birikim ve gerekse devrimci marksizmin hızla artan etkisi sonucu, işçi sınıfı bir bütün olarak, politik yaşamın etkin ve büyük bir gücü haline gelmiştir.

Devrimin kabarıışı birçok kapitalist ülkede görülüyor. Bir süre öncesine kadar devrimci durumun ortaya çıkmayacağı söylenen kapitalist merkezler, bugün ayaklanmalarla çalkalanıyor. Devrimci sınıfın devrimi gerçekleştirme kararlılığını göstermesi durumunda ortaya çıkacak uygun koşullar, devrime dönüştürülebilir. Başarı, devrimci sınıfın, devrim hedefiyle harekete geçmesi ve tüm gücünün bu hedef doğrultusunda kullanılmasına bağlıdır.

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfının en ileri, en tutarlı ve en devrimci kesimi, burjuva egemenliğine karşı uzun yıllardır büyük bir kararlılıkla mücadele yürütüyor. En çetin koşullarda sürdürdüğü mücadelesiyle işçi kitlelerinin ve emekçilerin en etkin gücü oldu. Onun devrimci mücadelesi, emekçilerin geniş kesimini, sömürücü güçlere karşı verilen mücadeleye çekiyor, mücadele içinde etkiliyor ve dönüştürüyor.

Uzun iç savaş, insanların hayata bakış açısını değiştirdi. Ezilen ve sömürülen insanlar artık yaşamlarına ve yaşam koşullarına daha eleştirel yaklaşıyorlar. Artık daha bilinçli ve daha örgütlü davranıyor ve ortak çıkarları için savaşım veriyorlar.

En ağır koşullarda, en ağır baskı altında ve en büyük yokluklar içinde verilen savaşım, gerçek devrimci harekete çetin bir karakter kazandırmıştır. Proleter kitlelerin devrimci partisi, mücadelesinde ve yapısında bu karakteri taşımaktadır.

Süreç üzerinde büyük bir etkisi olan hareketi etkisiz göstermek, kitleleri geri çekmek ve burjuvaziyle uzlaşma içine sokmak isteyenlerin işine geliyor. Ama onlar ne yaparsa yapsınlar, olaylar başka türlü geliyor. Bizde ve birçok kapitalist ülkede halklar, eski düzeni derinden sarsan eylemler geliştiriyorlar.

Dünyadaki nesnel durum, eski toplumsal sistemin devrimci yıkılışı için uygun ortam yaratıyor. Halklar kapitalizme karşı başkaldırı içinde. Bu durumda halk eylemleriyle birlikte ortaya çıkan mücadele organlarının durumu büyük önem kazanıyor.

Halkın eyleme geçtiği, başkaldırdığı, ayaklandığı her yerde, adına ne denirse densin, eyleme ve halkın gücüne dayanan,

hareketi ileri götürme yeteneğinde olan mücadele organları ortaya çıkıyor.

Sınıflar ilişkisinde önemli bir değişiklik sağlayan devrimci durum koşullarında kitlelerin eylemliliğinde olağanüstü artış meydana gelir, yani ezilen ve sömürülenler başkaldırırlar. İşçi komite ve konseyleri, devrimci halk komiteleri, bu süreçte ortaya çıkarlar. Eylemlerde büyük artışın ortaya çıktığı devrimci dönemler, kitlelerin örgütlenmesinde büyük bir yoğunluk ve genişlemenin olduğu dönemlerdir.

Eyleme geçmiş, ayaklanmış, başkaldırmış halk, halklar yeniden ve devrimci biçimde örgütlenir. Devrimci biçimde yeniden örgütlenmeden, kapitalizm tarafından mahkûm edildikleri ağır sefalet ve yoksulluktan kurtulamayacaklarını biliyorlar.

Eyleme geçen kitleleri birleştiren ortak çıkarlardır. Ortak çıkarların gerçek olması, emekçilerin politik iktidarı almasına ve bu güce dayanarak toplumu yeniden örgütlemesine bağlıdır. Böylesi kolektif gelecek ise toplumsal devrimin başarıya ulaşmasını gerektirir. Emekçi yığınların toplumsal çıkarları, somut ifadesini devrimde bulduğu için devrimin, emekçi ve ezilen yığınları birleştirici özelliği var.

Devrimden doğan devrimci iktidar, işçi sınıfına, halkın gücüne ve devrimci organlarına dayanırsa ayakta kalabilir. Ya da emekçiler toplumsal istemlerini ancak bunun koşullarını yaratarak gerçekleştirebilirler.

Devrimci iktidarın ilk yapacağı, devrimin tabanını güçlendirmek ve eski düzenin güçlerini zayıflatmaktır. Bütün bu önlemler, halkın kesin gücüne dayanan komiteler tarafından yaşama geçirilebilir.

İşçi sınıfı, halk kitleleri devrimin kazanımlarını korumak, güçlendirmek ve sürdürmek için bu önlemleri almak zorundadır.

Toplumsal kutuplar arasında süren savaşımı sonucuna götürecektir devrimci bir güç oluşmuştur. Asıl sorun, militan, mücadeleci kitle gücüne devrimci bir bakış açısıyla yaklaşmaktır; harekete önderlik etmektir.

C.DAĞLI

DEVRİMCİ TEORİNİN YOL GÖSTERİCİLİĞİNDE

İşçi sınıfı hareketi içindeki uzlaşmacı eğilimlerle ideolojik kavga yıllardır sürüyor bu topraklarda. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı ideolojik mücadelesini flulaştırmak için yapılan oportünist girişimler ve buna karşı verilen mücadele yetmişli yılların tümünü kaplar. Aynı kapışma doksanlı yıllardan bu yana onların yerini alan çevrelerle sürüyor. Burjuvaziyle uzlaşma çabaları, küçük burjuva sosyalist çevrelerin istediği sonucu vermediği gibi, emekçi hareketindeki ideolojik, politik akımlar arasındaki ayrım çok daha kalınlaştı. Bu ayrım gitgide çok daha geniş devrimci kitlelerin gözünde netleşiyor. İşçi sınıfı içindeki farklı hareketlerin birbirinden uzaklaşmaları, ayrılmaları pratikte şöyle bir sonuç veriyor: Sosyal reformist ve oportünist akımlar burjuvaziye çok daha yanaşırken, devrimci Marksizm, devrimi gerçekleştirme yolunda sağlam ve emin adımlarla ilerliyor.

Marksizm zengin içeriği olan bir toplumbilimdir. Zengin içeriğinden dolayı Marx'ın görüşlerini aktaranlar, görüşlerin şu ya da bu yönüne ağırlık verebiliyor. Aynı yaklaşım Lenin'in görüşlerine ilişkin de yapılıyor. Bu yaklaşım biçimi, Marx ve Lenin'in düşüncelerini bütünlüklü kavramaktan uzaktır. Komünist düşünürlerin fikirleri bütünlüğü içinde ve devrimci özüyle kavranmalıdır.

Marx, toplumun ekonomik yapısını ele aldığı zaman, görüşlerini salt ekonomik yapıyla sınırlandırmaz, temel yapıyı, politik, estetik üstyapıyla birlikte karşılıklı ilişki içinde irdeler:

“Yaşamlarının toplumsal üretiminde insanlar kaçınılmaz ve istençlerinden bağımsız belirli ilişkilere, maddi üretici güçlerinin belirli bir gelişme aşamasına uygun üretim ilişkilerine girerler. Bu üretim ilişkilerinin tümü, toplumun ekonomik yapısını, üzerinde hukuksal ve politik bir üst yapının yükseldiği ve belirli toplumsal bilinç biçimlerinin tekabül ettiği gerçek temeli oluşturur.”

Marx, ulaştığı bu materyalist sonuçları tüm teorik eserlerinde uygular. Toplumun ekonomik temelini politik biçimle ilişki içinde incelediği ünlü eseri “Kapital” diyalektik materyalizmin başarılı bir örneğidir.

“Kapital” salt üretici güçler, üretim tarzı, üretim ilişkilerinin irdelenmesinden ibaret değildir. Orada, ekonomik ilişkilerin son kademedeki belirleyici olduğunu, fakat politik, hukuki yapının da temel yapı üzerinde etkide bulunduğunu gösterir. Fabrika çalışmasıyla, eğitimin birleştirilmesi üzerine fikrini söyler ve politeknik eğitimin önemi üzerinde durur. Sosyalizmde bunun yaygınlık kazanacağını söyler. Aynı zamanda burjuva aile yapısı, kafa ve kol emeği ile kent ve kır karşıtlığına burjuva eşitlik, özgür-

lük anlayışına da yer verir. Devleti başlı başına ele almaz fakat ekonomik temelin üzerinde politik yapının nasıl yükseldiğini ve biçimlendiğini doğru biçimde ele alıp gösterir. “Kapital” ekonomik ilişkilerin yanında diğer konulara da bütünlüklü olarak yer verdiği için başarılı bir çalışma olmuştur.

“Kapital”i bu bütünlük içinde görmeyenler, yapılan bu ciddi çalışmadan gerçek ve tam bir sonuç çıkaramazlar.

Kapitalist toplum anlaşılmadan, geleceğin sınıfsız, sömürsüz toplumu da anlaşılabilir. “Kapital” bize kapitalist toplumu anlamayı ve sosyalizm koşullarının bu toplumun içinde nasıl oluştuğunu gösterir.

Marx, “Kapital”in birinci cildine yazdığı önsözde burada yazılanları nasıl anlamamız gerektiğini de açıklıyor: Proletaryanın tarihsel görevi kapitalizmi yıkmak ve sınıfları ortadan kaldırmaktır.

Marx, kapitalizmin ekonomik yasalarını incelerken, şu yalın ve kesin sonuca ulaşır: Kapitalizmin ekonomik yasaları, işleyişi kaçınılmaz bir zorunlulukla sınıfların ortadan kaldırılmasının nesnel koşullarını yaratır.

Sınıflardan birbirine geçişlerin olması, sınıfların birbirinden ayrılmasını, uzlaşmaz karşıtlığı ve sınıf mücadelesinin gerçeğini değiştirmiyor. Feodal düzenden farklı olarak, kapitalizmde sınıflardan birbirine geçişler olanaklıdır. Kimi durumlarda tek tek işçiler, ücretli emekçi olmaktan çıkıp, burjuva sınıfa doğru yol alabilir. Ama tüm bu durumlar sınıfların varlığını, sınıflar arasındaki ayrımı ortadan kaldırmıyor. Sınıfların birbirinden ayrılması, sermayenin büyümesiyle birlikte iyice derinleşir.

İdeolojik mücadele alanında da benzer bir gelişme yaşanır. İşçi sınıfı hareketi içindeki uzlaşmacı hareketler, aralarında uzlaşmaz karşıtlık olan düş-

Devrimci teoriyi sınıf mücadelesi dışında, toplumsal gelişmeyle bağını kurmadan öğrenmek isteyenler çok oldu. Hatta böylelerinin entelektüel bilgi edinmede, Marx'ın, Engels'in Lenin'in görüşlerini ifade etmede, devrimci militanlardan daha ileri gittikleri dönemler olmuştur. Fakat yaptıkları Marksizmin devrimci, yaşayan özünü kavramak değil, sadece lafzını ezberlemek olmuştur. Onlar hiçbir zaman marksizmin devrimci içeriğini anlayamadılar. Çünkü teoriyi emekçi kitlelerin altüst edici pratiği dışında öğrenmek istiyorlardı. Teoride ve taktiklerde proletaryanın, geniş kitlelerin yolunu açan onlar değil; marksizm-leninizmi gerçek anlamda kavrayan, pratik alanda olan kadrolar oldu. Komünist düşünürlerin sürekli olarak söyledikleri şu olmuştur: Marksizm bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur. Bir irdeleme yöntemidir. Bilimsel ve devrimci bir yöntem olarak toplumsal gelişmeye, değişen koşullara, yaşamın yeni gerçeklerine uygulanmalıdır, canlı bir ilişki içinde olmalıdır.

man sınıfları uzlaştırmak; "barış içinde bir arada" olmasını sağlamak için tutkulu bir çaba gösterirler. Bunun ideolojik zeminlerini hazırlamak için, sosyalizmin oportünist yorumuna başvururlar. Devrimci proleterlerin bakışlarındaki keskinliği sisli hale getirmek için, marksizmi devrimci özünden kopartarak savunurlar. Devrimci marksizmle, oportünizmi yakınlaştırmak, kaynaştırmak için gösterilen tüm harareti uğraşlara rağmen, devrimci marksizmle her türden uzlaşmaz akım arasındaki ayrılma çok daha boyutlanıyor.

İşçi sınıfı hareketi içindeki uzlaşmacı eğilimlerle ideolojik kavga yıllardır sürüyor bu topraklarda. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı ideolojik mücadelesini flulaştırmak için yapılan oportünist girişimler ve buna karşı verilen mücadele yetmişli yılların tümünü kaplar. Aynı kapışma doksanlı yıllardan bu yana onların yerini alan çevrelerle sürüyor. Burjuvaziye uzlaşma çabaları, küçük burjuva sosyalist çevrelerin istediği sonucu vermediği gibi, emekçi hareketindeki ideolojik, politik akımlar arasındaki ayrım çok daha kalınlaştı. Bu ayrım gitgide çok daha geniş devrimci kitlelerin gözünde netleşiyor.

İşçi sınıfı içindeki farklı hareketlerin birbirinden uzaklaşmaları, ayrılmaları pratikte şöyle bir sonuç veriyor: Sosyal reformist ve oportünist akımlar burjuvaziye çok daha yanaşırken, devrimci Marksizm, devrimi gerçekleştirme yolunda sağlam ve emin adımlarla ilerliyor.

Devrimci marksizmi devrimci mücadelesinde somutlayan Leninist Parti, tüm temel sorunlarda diğer hareketlerden ayrı düşündüğünü her önemli olayda gözler önüne seriyor. Proleterlerin devrimci partisinin verdiği bu mücadele, proleter sınıfın devrimdeki devrimci rolünün daha da açıklık kazanmasını sağlıyor.

Teori pratikten kopuk olarak kavranamaz. Teori ile pratiğin birbirinden ayrılığı sosyalist bilime kadar süregelen eski anlayışın bir özelliğidir. Teoride, sa-

natta vb. belirtilenler yaşamdan uzaktır. Toplumun gerçekleriyle hiçbir ilgisi yoktur. Marksizmde ise teori ile toplumun sosyal pratiği arasında sıkı bir ilişki var. Sosyalizm, sınıflar savaşımının düşünce biçiminde insan kafasında yansımından başka bir şey değildir.

Devrimci teoriyi sınıf mücadelesi dışında, toplumsal gelişmeyle bağını kurmadan öğrenmek isteyenler çok oldu. Hatta böylelerinin entelektüel bilgi edinmede, Marx'ın, Engels'in Lenin'in görüşlerini ifade etmede, devrimci militanlardan daha ileri gittikleri dönemler olmuştur. Fakat yaptıkları Marksizmin devrimci, yaşayan özünü kavramak değil, sadece lafzını ezberlemek olmuştur. Onlar hiçbir zaman marksizmin devrimci içeriğini anlayamadılar. Çünkü teoriyi emekçi kitlelerin altüst edici pratiği dışında öğrenmek istiyorlardı. Teoride ve taktiklerde proletaryanın, geniş kitlelerin yolunu açan onlar değil; marksizm-leninizmi gerçek anlamda kavrayan, pratik alanda olan kadrolar oldu.

Komünist düşünürlerin sürekli olarak söyledikleri şu olmuştur: Marksizm bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur. Bir irdeleme yöntemidir. Bilimsel ve devrimci bir yöntem olarak toplumsal gelişmeye, değişen koşullara, yaşamın yeni gerçeklerine uygulanmalıdır, canlı bir ilişki içinde olmalıdır.

Yeni olguları anlamada, somut durumu kavramada ve doğru politikaları belirlemede dayanağımız her zaman marksizmin devrimci yöntemi olmuştur. Fakat marksist yöntemi bir kalıp olarak uygulamadık. Somut koşulları kendi çabamızla inceledik, marksist diyalektik materyalizm yöntemini bu çerçevede uyguladık. Görüşlerimizin yaşam tarafından doğrulanması, marksizm-leninizmin devrimci teorisini ve yöntemini doğru olarak kavrama ve uygulamamızın bir sonucudur.

Yaşama, yaşamın gerçeklerine, sınıf mücadelesinin gelişimine devrimci açıdan bakmalıyız. □

BİR TARİH KAVŞAĞINDA

Yalnızca Ortadoğu bölgesinde değil, tüm dünyada, takım elbiseli nezaket diplomasisinin yerini hızla gambot-savaş gemisi diplomasisi alıyor. Hükümetler, uluslararası konulardaki tutumlarını füze rampalarıyla ortaya koyuyorlar. Hem dünya devriminin, hem de emperyalizmin çöküş savaşlarının kargı kargıya geldiği o tarihi kavşakta Türkiye duruyor.

Küresel ve bölgesel politikalarda etkin olan hemen tüm devletlerin, hem iç, hem de dış politikalarını, olası bir savaşa göre biçimlendirdikleri; içeride yükselen sınıf mücadelelerine karşı açık zor uygulamalarını yoğunlaştırırken, dışarıda açıkça ilan edilmiş savaş ittifaklarına dahil oldukları; kriz bölgelerine askeri operasyonlar yapmak için fırsat kolladıkları, herkesin görebildiği olgular. Şimdi bu kriz merkezlerinin en başında Suriye geliyor.

Suriye Üzerinden Küresel Cepheleşme

Bastırılmayan bir iç savaşın hakim olduğu bir ülkede, emperyalist merkezlerin Libya'da sonuç veren yöntemi, yani iç savaşları denetime alıp yönetme yöntemi, bu kez bir duvara toslanmış görünüyor. Bunun yerine emperyalistler, Suriye ile komşularının gerilimini artırmak, bir savaş için onları teşvik edip kışkırtmak taktiğini uygulamakta. Bu da, Suriye üzerindeki hesapları çok ciddi bölgesel bir savaş düzeyine taşıyor. O nedenle bu ülke şimdi, dünyanın farklı hükümetlerinin, apaçık cephelelere ayrılmalarının, karşılıklı restleşmelerin bir platformu haline gelmiş bulunuyor.

Rusya, Suriye limanlarına güçlü bir savaş gemisi filosu gönderdi. Rus basını "Savaşa mı giriyoruz" başlıklarını attı. Bununla yetinmeyen Rusya, füze kalkanı barındıran Türkiye'yi vuracak füzeleri yerleştirmeye başladı; İran daha ileri gitti ve "kimin saldırdığı önemli değil, biz önce Türkiye'yi vuracağız" dedi. Bu restleşmeden cesaret alan Suriye, sınır hattı boyunca Scud füzelerini aktif hale getirdi.

Buna karşılık, medya tarafından yoktan var edilen "özgür Suriye ordusu komutanı", kendilerine askeri eğitimin Fransa ve Türkiye tarafından verildiğini, silahlandırıldıklarını açıkladı. Arap Birliği Suriye'yi üyelikten çıkarttı ve tehditler savurdu. Emperyalist merkezlerde uçuş yasağı; tampon bölge planları yapıldı. Bir savaşın arifesinde olduğumuza dair bütün belirtiler; gambot diplomasisi, açıktan cepheleşme, füzelerin rampalara konulması, hepsi kısa sürede gerçekleşti. Karşılıklı tehditler öyle üst boyutta ki, taraflara geri adım alanı bırakmıyor. Bu durumda, savaşın çıkması için "bir aptalın tetiği çekmesi" bile yeter.

Yine de, savaşın önünde engeller var. İlki, Suriye krizini iç savaş tetikledi ve her şey bu iç

savaşın gidişatına bağlı görünüyor. Gerici çevreler içeride etkin olamazken, "özgür Suriye ordusu" henüz bir gölgeden ibaret. Bu durumda, bir emperyalist müdahalenin isyancıların elini zayıflatacağı ve nüfusun önemli bölümünün Baas rejimi etrafında kenetleneyeceği endişesi hiç de yabana atılır değil. İkincisi, savaşın ihalesi üzerine kalan Türkiye ve gerici Arap devletleri, hem bu savaşa hevesliler ama hem de savaşın getireceği yıkımdan fazlasıyla korkuyorlar. Kuveyt'te bile insanlar parlamentoları basıyorlarken, bölgenin hiçbir gericisi rahat uyku çekemiyor demektir.

Kayığa Atlayan Sazanlar

Suriye üzerinden olgunlaşan küresel güç gösterisini, hangi çıkarlar tetikliyor? Bu ülkenin zengin petrol yatakları, değerli madenleri yok. Fakat Rusya'dan Çin'e, Fransa'dan ABD'ye kadar, neredeyse tüm tepedekiler onunun içindeler.

Bunun en açık, herkes tarafından görülebilen nedeni, kapitalist dünyanın küresel buhranı ve buna eşlik eden dünya devrimi sürecidir. Buhran, emperyalist merkezlerin hegemonya kapasitesini kartopu misali eritiyor. Bu merkezlerde devrimci durumu olgunlaştırıyor. Dünya genelinde ortaya çıkan boşluğu ise ekonomik gücüyle Çin, askeri gücüyle Rusya doldurmaya çalışıyor. Ama tüm bunların önünde ve üstünde, sermayenin ölümcül hastalığını gören proletarya ve emekçilerin dünya çapında tarihsel çıkışları, emperyalizmi her türlü çılgınlığı yapacak bir kıvama getiriyor.

Yine de, çılgınlık bir politika değil, ama başkalarının omuzu üzerinden ateş etmek, işte bu bir politika. Bu omuzlardan biri Türkiye ve onun önüne öyle yemler atıldılar ki, şimdi oltadaki balık misali, çırpındıkça çırpınıyor.

Irak'ta boyunun ölçüsünü alan ABD, Libya'ya yanaşmadı. Suriye konusunda ise açıkça söylüyor. "Bu, Türkiye'nin işidir". Öte yandan, dağılma sürecine giren AB emperyalizmi de aynı davranış içinde. Euro bölgesi dağıldığı zaman tüm küresel güç potansiyelinin biteceğini anlayan Almanya, enerjisinin çoğunu Avrupa'ya harcarken, iflasın eşliğindeki Fransa, bu kışaaktan bir dizi emperyalist fetihle kurtulmayı umdu. Oysa Libya'da bombaları birkaç haftada tükeniverdi. Bu yüzden Fransa şimdi, Suriye'ye karşı kışkırtmak için Türkiye'de herkesten fazla diplomasi yürütüyor.

İhalenin tek başına kendisine kaldığını gören Türkiye'nin imdadına gerici Arap Birliği teşkilatı yetişti. Şimdi Arap Birliği toplantılarında Türkiye, Suriye'nin koltuğunu işgal ediyor. Böylece, Suriye'deki isyanın halkçı bir nitelik kazanmasından ölesiyeye korkan Arap

sermayesi de, Türkiye'yi kendilerine bir kalkan haline getirmiş bulunuyor.

Kaybedilen Bir Savaşın Uç Beyliği.

Ve beklenen sonuç: Türkiye kendisini, sadece bölgenin değil ama dünyanın güç dengelerinin uç verdiği bir noktada buluverdi. Çünkü Suriye, Tahrir'den esen devrim rüzgârlarının boğulduğu yer olacaktı; çünkü Suriye, askeri kapasitesiyle korkutan Rusya'nın soluğunun kesildiği yer olacaktı; çünkü Suriye, emperyalist merkezlerin halen dünyaya egemen olabildiklerini göstererek Çin'in ekonomik atılımlarını frenleyecekti.

Bu gazla şahlanan Türkiye, Suriye'ye yönelik öyle yüksek tehditler savurdu ki, geri dönüşü olmayan nokta çoktan geçildi. Ama şu işe bakın ki, Suriye'yi ateşten bir çembere almak isterken, kendini füzelerle çevrilmiş bir kapan içinde buldu. Bölgesel bir karşı-devrim merkezi olmak için yola çıktılar, fakat şimdi, zaferden zafere koşan halk devrimlerinin, bastırılmayan isyanların ve bunlara eşlik eden küresel güç çatışmalarının kaderinin belli olacağı bir cephenin uç beyi haline geliverdiler.

Dünya gericiliğinin jandarması olmak gibi bir rolü, daha önce Çarlık Rusyası oynamıştı. 19. yüzyıl devrimlerinden ve sınıf mücadelelerinden büyük yaralar alan Avrupa burjuvazisi, Çarlık gericiliğini kendine jandarma tayin etmişti. Bu rolü oynadığı sürece Çarlık Rusya'sına muazzam finansmanlar sağlandı ve bir yandan da çağ dışı monarşik gericilik tüm kurumlarıyla ayakta tutuldu. Bir yandan sel gibi akan dış finansman öte yandan son derece gerici politik ortam, Rusya proletaryasını dünyanın en mücadeleci, en uyanık proleter sınıfı haline getirmekte yardımcı oldu.

Bir zamanlar Çarlık Rusya'sının omuzlarına yüklenen rol, şimdi Türkiye'nin omuzlarındadır. Bu yüzden, günümüzde İtalya bile ancak % 7 faizle borçlanabiliyorken, Türkiye'ye % 5,25'ten para yağıyor. Bu yüzden, kimyasal silahlara, avukatların ve akademisyenlerin kamyon kamyon tutuklanmasına itiraz eden yok. Tam da bu nedenlerle, Tahrir'den Zucatti Park'a, Sintagma meydanından Puerta Del Sol'a dek dünya devriminin ilerleyişi, bu topraklarda önemli bir sıçrama noktası bulacaktır. Emperyalist sermaye, Türk sermayesini günümüz çatışmalarının düğüm noktasına çekti, aynı şekilde dünya proletaryası da, Türkiye ve Kürdistan proletaryasını kader belirleyen bir noktaya çekiyor.

İddiamız kadar, zaferimizin sonuçları da dünya çapında olacaktır. □

AKP'nin İşçi Bürosu Değiliz!

Sendikal Güç Birliği Platformu İstanbul bölgesi toplantısını, işçilerle birlikte gerçekleştirdi. 26 Kasım günü Figaro Düğün Salonunda yapılan toplantıyı TGS, Basın-İş, Tümtis, Belediye-İş, Deri-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Tez-Koop-İş, Hava-İş'e bağlı işçiler ve katılımcılar izledi.

Sendikal Güç Birliği Platformu Dönem Sözcüsü olarak konuşma yapan Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin; "Türk-İş'ten memnun olmayanlar bu yola çıktı. Türk-İş Genel Başkanı şubesinin nerede olduğunu bilmiyor, ama Paris'te hangi otelde kalacağını çok iyi biliyor" diyerek eleştiride bulundu. Türk-İş'in yüzünü sınıfa dönmesi gerektiğini vurgulayan Ayçin; "Diğer sendika genel başkanlarına ziyaretler yaptım ve her defasında genel başkanlarına yazılar yazdım, ama kimse dönüp cevap vermedi. Biz bu on sendikayla bu sınıfın kurtuluşu için bedel ödemek gerekiyorsa, o bedeli ödemeye hazırız" dedi. Türk-İş Konfederasyonu'nun 21. Genel Kongresi'nde seçime gidileceğini hatırlatan Ayçin, "Eğer biz yönetime gelirse, Türk-İş işçi sınıfının tapulu sendikasıdır, o tapuyu asıl sahiplerine vermek için yola çıktık" dedi.

İşçilerden kürsüye çıkarak önerilerini ve duygularını ifade edenler oldu, onlardan biri Tuzla Tersane işçisi Ali Doğan'dı. "Tuzla Tersaneleri kölece çalışma koşullarına sahip, tersanede 147 işçi arkadaşımızın cesetlerini toplarken, Türk-İş ve diğer sendikalar bunu seyretti. Tersane işçisi olarak önerim, bir tarafta savaş var, bu savaşta Kürt kardeş kanı dökülüyor, onlarla biz işçileri, sen Kürt'sün, sen Alevisin, o Ermeni diyerek ayırmaya çalışıyorlar, güç birliği bütün bu halkları içine alabilmeli, etrafında örgütleyip, birleştirmeli. Güç birliği işçilerin sadece ekonomik haklarının talebi değil işçi sınıfının demokratik siya-

si taleplerini de ortaya koymalıdır" dedi. İMES'te çalışan bir işçi olan Hasan; örgütsüz sanayi havzalarının örgütlenmesi için çalışma yürütülmesi gerektiğinin önemine dikkat çekti.

Kampana Deri İşçileri de toplantıya katıldı. İşçiler adına Gaye Arslan kısa bir konuşma yaparak, herkesi Kampana Fabrikası'nın önünde 210'lu günleri aşan eylemlerine destek vermeye davet etti.

Kürsüye çıkan işçiler de sendikacı işyeri temsilcilerinin 8 Aralık'ta Ankara'da olmak istediklerini söylediler.

Salonda sık sık; "İşçiler Birleşin İktidara Yerleşin", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları atıldı.

Son olarak sonuç bildirgesi Atilla Ayçin tarafından okundu. Varılan sonuç şu oldu:

"Türk-İş, Türkiye'de sendikal hareket i-

çerisinde en büyük konfederasyondur; işçi sınıfının önemi bir mevzidir; Türkiye'de sermayenin sınıf saldırısını Türk-İş olmadan püskürtmek, kazanılmış hakları savunmak olanaksızdır.

Hükümetin ve sermayenin saldırılarına karşı, işçilerin örgütlü ve kararlı mücadelesiyle karşı çıkılacağına inanmaktayız.

Tabanla yaşanan yabancılaşmayı ortadan kaldırarak, tabanın söz hakkını ve sendikal demokrasiyi sağlamalıdır.

Türk-İş, 2012'ye damgasını vuracak olan ekonomik krizde hükümetin uygulayacağı işçi karşıtı ekonomi politikalarına ve yasal düzenlemelere karşı mücadele etmeyecektir. Edemeyecektir.

Türk-İş'in AKP hükümetinin arka bahçesi olması, hem sendikal işçiler hem de bütün işçi ve emekçiler için büyük bir kayıp olacaktır. SSGSS'ye karşı mücadele etmekten kaçınan, 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmaktan 30 Nisan'da vazgeçenin bugünkü Türk-İş yönetimi olduğu unutulmamalıdır.

Türk İş'ten beklenen, ayağa kalkması, işçi sınıfının gerçek çıkarlarını temsil etmesi ve sınıf mücadelesinin önüne düşmesidir. Türk-İş'e yakışan budur! AKP'nin işçi bürosu gibi çalışmak değil.

Sendikal Güç Birliği Platformu, işçilerden almış olduğu destek ve dayanışma coşkusuyla, önümüzdeki sürece, 8-11 Aralık tarihleri arasında Ankara'da yapılacak olan, Türkiye işçi sınıfının en büyük örgütü Türk-İş'in, 21. Olağan Genel Kurulu'nda kendi adaylarını göstererek müdahale edecektir.

Genel kurul nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, Sendikal Güç Birliği, Türk-İş içerisinde varlığını ve mücadelesini sürdürmeye devam edecektir."

Yapılan uzun toplantı, alkışlarla ve çalışan "Selam Türkiye işçi sınıfına selam" marşıyla sona erdi. □

BASMA FABRİKASI İŞÇİLERİ FRANSA KONSOLOSLUĞUNA YÜRÜDÜ

Fransa vatandaşı olan Frederic Giraud, Herve Giraud ve Caroline Koç'un sahibi olduğu Basma Fabrikası 2005 yılında kapatıldı.

2005 yılından 2011 yılına kadar geçen sürede Basma Fabrikası'nda çalışan işçilere kıdem tazminatları ödenmedi. Basma fabrikası işçileri de 9 Aralık Cuma günü saat 11.00'de Gazi Bulvarı üzerinden Fransa Konsolosluğu önüne gelerek kıdem tazminatlarını verilmesini

istedi.

İşçi ve aileleri "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz Kıdem Tazminatlarımızı Ödeyin/İzmir Basma Giraud Ailesi Mağduru İşçiler" pankartı ile polis barikadı ile korunan Fransa konsoloslu önünde kısa bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamadan sonra iki işçi, temsilci olarak Fransa konsolosluğuna mektup vermek istedi.

Fransa konsolosluğu kapısında güvenlik görevlisi ile karşılanan işçilere; içeride elçinin olmadığı ve elçinin dışında görevlinin bulunmadığı söylendi. İşçiler mektubu vermeden sloganlarla eylemlerine son verdiler.

Mücadele Birliği/İzmir

21. Türk-İş Kongresi'nden Notlar

21. Türk-İş Olağan Genel Kurulu 8 Aralık günü protestolarla başladı. Divan seçiminden sonra konukların kürsüye çıktı. Başbakan yardımcısı Bekir Bozdağ'ın kürsüye çıkmasıyla protestolar başladı.

Bozdağ konuşurken önce bir grup delege salonda "AKP'ye Teslim Olmayacağız", "İşçi Düşmanı Hükümet İstifa", "İşçiler Birleşin İktidara Yerleşin", "Tazminata Uzanan Eller Kırılısın" sloganlarıyla Bozdağ'ın sesini bastırmaya çalıştılar.

Protestoların artmasıyla salonda sloganlar yankılandı. Bu arada gazetecilere özgürlük platformu da "Yıpranıyoruz", "Dokunan Yanıyor Yanana Kadar Dokunacağız", "Tutuklu Gazeteciler Serbest Bırakılınsın", "Gazetecilere Özgürlük" dövizleri açarak Bozdağ'ın konuşmasını protesto ettiler.

Başbakan yardımcısının konuşması 20 dakika boyunca sloganlar ve ıslıklarla protesto edildi. Delegeler "Bozdağ'ın kürsüye çıkıp yalan söylemesine tahammül edemeyiz bu nedenle üç kâğıtçı iki yüzlü işçi düşmanı politikalarını kınamak üzere tepki gösteriyoruz" diye konuştular.

Bozdağ kürsüden indiğinde de tepkiler dinmedi. Ortamın gerginleşmesi üzerine Sendikal Güç Birliği bileşenlerinin oturduğu yerde arbede çıktı. Delegelerin tepkilerine tahammül edemeyen şimdiki Türk-İş yönetimi yanlısı delegeler SGBP(Sendikal Güç Birliği Platformu)'li başkanlara laf atarak gerginlik yarattılar.

Sonra kürsüye Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nın çıkıp babasının inşaat işçisi olduğunu söylemesi üzerine delegeler "babana ihanet ediyorsun" diyerek tepkiler yeniden başladı.

Bakan sendikal düzenlemeler ve örgütlenmenin önündeki engeli kaldırdıklarını söylerken,

delegelerden biri "işçilerden kesilen işsizlik fonu nerede. Bugün işsizler o paraları alamıyor" şeklinde tepki gösterdi.

Türk-İş Olağan Genel Kurulu'nda uluslararası sendika başkanlarının konuşması ve mesajlarıyla 1. gün sona erdi

İşçiden İşçiye Hasım Olmaz, İşçiden İşçiye Yoldaş Olur

Kongrenin gündeminde 2. gün sendika genel merkez yöneticilerinin konuşmaları vardı. Sendika başkanları kimi zaman kendilerini, kimi zaman hükümeti, kimi zaman Türk-İş'i eleştirirken bazı sendika yöneticileri ise hükümeti öven konuşmalar yaptı.

Tez Koop-İş başkanının konuşması sırasında Ülker'e bağlı Şok Market çalışanlarına yönelik yapılan baskıların sesini duyurmak için iki kadın delege "Sendikalı İşçiyi İşten Atan, İstifaya Zorlayan Ülker Kemiksiz Et Seviyor", "Ülker Bizi Şok Etme" dövizleri açarak slogan attılar. Salondaki delegeler de "Şok Market Çalışanları Yalnız Değildir" sloganları atarak işçileri destekledi.

Salonda gün boyunca "Türk-İş Değişecek Türkiye Değişecek", "Türk-İş'te Değişim Olacak Başka Yolu Yok", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı.

Kürsüde konuşan Atılay Ayçin'in konuşması dikkat çekti. Türk-İş Kongresi'ni işçi sınıfının "en büyük meclisi" olarak değerlendiren Ayçin "uyarı ve eleştirilerini" bu kürsüden yapacaklarını belirtti. "Bütün insanların düşüncelerini özgürce ifade etmesi için bu kürsünün adı özgürlük kürsüsüdür" diyerek düşüncelerini belirtti. Kongredeki görüş ayrıcalıklarından hasımlık beslendiğini belirterek "İşçiden işçiye hasım olmaz, işçiden işçiye dost olur, yoldaş olur" diyerek hasımlık yapanları sert bir şekilde eleştirdi. Bakanları kastederek "Dün iki cambaz aynı ipte oynamaya çalışıyordu. Ben yıllar önce bir şeyler söyledim. Buradan bizi tehdit eden başbakanı cevap verdim salon üstüme geldi. Kim haklı çıktı?" diyerek hükümeti eleştirenlerin yıllar önce hükümeti eleştirenlere saldırdığını hatırlattı. Ayçin Türk-İş'in hükümetin çıkardığı yasalar karşısında suskunluğunu da sert bir şekilde eleştirdi.

Mustafa Türkel konuşmalarında geçmiş dönemde yaptıklarını hata olarak kabul ederek bedellerini ödediğini söyledi. Ve "Ayı ile yatağa giren tırmalanmış olarak kalkar. Bunu kimse unutmasın" diyerek neden hatalara düştüğünü anlattı.

Kongre 23 sendika genel yöneticilerinin konuşmalarıyla saat 18.30'da sona erdi.

Türk-İş Genel Kurulunda 3. Gün

Üçüncü gün sendika yöneticilerinin konuş-

malarıyla başladı. Sendika başkanlarının gündemlerinde yine ekonomik kriz, hükümetin saldırıları vb. konular vardı. Kumlu yaptığı konuşmada Sendikal Güç Birliği'ni hedef aldı. Sendika başkanlarının konuşmaları 12.30 gibi bitti. 13 sendika başkanı kürsüde görüşlerini bildirdi.

Kongrenin 2. Oturumunda ise komisyonların hazırladığı eğitim, bütçe, hesap, tüzük tadil raporları okunarak oylama sunuldu. Bütçe Raporuna önerge olarak Kampana ve Savronoğlu işçilerininin 270 ve 133 gündür çadır kurarak mücadele verdiklerini ve örgütlenme fonundan yardım edilmesi önerisi 105 delegenin imzası ile oylamaya sunuldu. Önerge oy çoğunluğuyla kabul edildi.

Komisyon raporlarının son bulması üzerine Türk-İş Yönetim Kurulu aday listeleri okundu. 1. Listedenden Mustafa Kumlu yine başkanlığa adaylığını koyarken 2. Liste başkan adayı ise Mustafa Öztaşkın.

Gündem Yönetim Kurulu üyelerinin kürsüye çıkmasıyla devam etti. YK'da yer alan Cemal Bakındı ve İse Gök adaylıklarını koymadıklarını açıkladı.

Mustafa Kumlu ise Tek Gıda-İş'i ve SGB eleştirerek ayrımcılık yaratmakla suçladı. Kumlu hükümetin yaptırımlarına karşı Türk-İş'in suskunlukla suçlanmasına "sendikacılığın doğasında uzlaşmak var" diyerek cevap verdi. Kumlu işçiyle hiç kongre yapılmadığını söyleyince delegeler itiraz ederek "bugün neden işçi aldınız" diyerek Türk Metal'in 2 otobüs dolusu getirdiği işçileri kastetti. Oysa dün işçiler içeri girmek istemiş, ama polisin ve ÖGB'nin engeline takılmışlardı. Nihat Yurdakul'un müdahalesi üzerine işçiler salona zorla alınmışlardı.

Kumlu kongrenin işçilere kapalı yapıyor eleştirilerine cevaben "niyetiniz 1 Mayıs'ta olduğu gibi bana saldırtmak mı" dedi.

Kumlu'nun konuşmasını Atılay Ayçin "Türk-İş yönetiminin iflasi" olarak değerlendirdi.

Kumlu Yeniden Türk-İş Başkanı

Büyük Anadolu Hotel'de 8 Aralık'ta başlayan Türk-İş 21. Olağan Genel Kurulu, 11 Aralık günü (4.Gün) yapılan seçimin ardından sona erdi. Seçimde, 362 delegenin tamamı oy kullandı. Oyların 350'si geçerli sayıldı. Oyların 223'ünü Mustafa Kumlu, 127'sini ise Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın aldı.

Bu sonuçla Mustafa Kumlu, yeniden TÜRK-İŞ Genel Başkanı seçildi.

TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu da şu isimlerden oluştu:

Genel Sekreter Pevrul Kavlak, Genel Mali Sekreter Ergün Atalay, Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Nazmi İrgat, Genel Eğitim Sekreteri Ramazan Açar.□

Moda Stil İşçisi Hakları İçin Eylemde

Sultangazi’de Moda Stil işçisi Yavuz Güneş, zorunlu mesai dayatmasını kabul etmediği için işten atıldı. İki yıldır Moda Stil Giyim atölyesinde makineci olan Yavuz Güneş, çalışma koşullarının ağır olması, uzun mesai saatleri ve ücretlerinin zamanında ödenmemesi, zorunlu mesailer ve servislerinin olmayışı gibi bir çok sorunla karşı karşıya olduklarını ve geçen hafta 3 Aralık Cumartesi günü zorunlu mesai dayatmasına karşı çıkarak işe gelmediği için Pazartesi işbaşı yapmak üzere geldiğinde işine son verildiği söylendi. Birikmiş mesailerini ve maaşını da alamayan Güneş, bu sömürü koşullarına karşı direniş başlama kararı aldı. 5 Aralık Pazartesi günü saat 13.00’de Sultangazi Belediyesi önünde basın açıklamasıyla eyleme başladığını duyurdu.

“Sadece Moda Stil’in değil, buraya üretim yaptırarak, üretilen bu ürünlerle kasasını dolduran Armine Mağazaları da emeğimizin karşılığının ödenmesinden sorumludur” diyen Yavuz Güneş, eylemine başlamasının 6. günü olan 10 Aralık Cumartesi günü Gaziosmanpaşa Meydan’ında bulunan Armine Mağazası önünde saat 16.00’da bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasının ardından pankart Armine Mağazası önünde yere serilerek kısa bir süre için oturma eylemine geçildi. Moda Stil işçisi Yavuz Güneş’in haklarının verilmesinden Armine firmasının da sorumlu olduğu ve tekstil sektöründeki yoğun sömürü koşullarına karşı mücadele çağrısını içeren ajitasyon konuşması ve sloganlar sürdü.

Armine-Moda Stil eyleminin 7. gününde (11 Aralık) sabah erken saatlerde

direniş çadırı patron ve adamları tarafından yeniden yıkıldı.

Bir gün önce (10 Aralık) Armine Mağazası önünde eylem yapmaya giden Yavuz Güneş’in çadırı yokluğundan faydalanarak yıkılmıştı.

Moda Stil İşçisi Yavuz Güneş ile eyleminin ilk günü bir söyleşi yaptık.

Mücadele Birliği: Merhaba, işyeri koşullarını kısaca az önce aktardınız, ama çalışma koşullarınızı ve bu eyleme karar veriş sürecinize ilişkin biraz daha bilgi alabilir miyiz?

Yavuz Güneş: Burada iki yıldır çalışıyorum, makineci olarak... İçeride tam bir kölelik düzeni var. Gerçi bu semtte yüzlerce atölye var, hemen hepsi de aynı şartlarda çalıştırıyor işçileri... Uzun zamandır ücretlerimizi doğru düzgün alamaz olduk.. Daha önce de bu konuda sorunlarımız oldu, çalışma koşullarımız çok ağır... Saat 08.00-08.15 işbaşı yapıyoruz, akşam 19.30’da ancak paydos ediyoruz, o da mesailer olmazsa. Bu arada ancak 45 dakikalık bir yemek molamız var onun dışında dinlenme zamanımız yok... Bir de son zamanlarda iyice artan zorunlu mesailer başladı. Bu kadar çalışmanın üstüne bir de Cumartesileri zorunlu mesai başlatıldı. Bizim zaten gün içinde hızlı bir çalışma temposunda tüm gücümüz tükeniyor. Ben zorunlu mesaiyi reddettim.

Cumartesi işe gelmedim. Pazartesi mesai saatinde içeriye girdim, bana işime son verildiğini söylediler. Ben de patronun yanına gittim, benim maaşımı, mesailerimi vs. alacaklarımı ödesin diye, tek bir kelime söylemedi.

Mücadele Birliği: Sadece işten atıldığınızı mı söyledi?

Yavuz Güneş: Sabah ben işbaşı yapıyorum diye içeri girdim, sonra bana işten çıkarıldığım söylendi. Patronla konuşmaya gittiğimde de ‘Ben bu koşullarda seninle çalışmam’ dedi. ‘Benim içeride param var onu öde’ deyince de ‘paramız yok’ diyor. ...

Bu arada işten daha önce ayrılmış bir Moda Stil işçisi söze giriyor.

İşten Ayrılan İşçi: Burada biz çok so-

runlar yaşadık, içeride kölece bir çalışma var... En ufak bir ses çıkardığımızda bir şeye itiraz ettiğinizde ya gelip birileri sizinle konuşuyor, ikna ediyor ya da biraz para verip susturmaya çalışıyor, sesinizi kızmazsanız da işten atıyorlar. Daha önce burada bu para ödenmeyeşine, yemeklerin kötü olmasına, zorunlu mesailere karşı itirazı olan arkadaşlar oldu, onlardan yedi kişiyi işten çıkardılar bayramdan bir süre önce.

....

Yavuz Güneş: Ben iki yıldır burada çalışıyorum, arkadaşımın dediği gibi, servis yok, maaşlarımızı düzenli alamıyoruz, bayramdan sonra para alamadık, normalde her ayın yirmisinde avans verilmesi gerekiyor, ama onu da alamıyoruz bir süredir.

Mücadele Birliği: Ağır çalışma koşulları, zorunlu mesai... ödenmeyen ücretler... nereye kadar devam edecek dediniz sonunda...

Yavuz Güneş: Evet, buralarda hep böyle ama, atölyelerde çok kötü koşullarda çalışıyoruz, doğru dürüst yemek çıkmıyor, her taraf pis, bir çay bir sigara içecek zamanımız yok... Sadece öğlenleri 45 dakika yemek molamız var. Bu kölece çalışma koşullarını değiştirmek için bir yerlerden başlamak gerekir. Bir insan ne

kadar dayanabilir ki oniki saat çalışmaya...
Ardından zorunlu mesailer.

...
Yavuz Güneş ve Diğer İşçi: Hep işçi elini taşın altına sokuyor zaten nedense... Patronun parası olmaz, işçi elini taşın altına sokar, ne yapar para almak için biraz daha bekler... Patron alacaklarını tahsil edememiştir, yine işçi elini taşın altına sokar... Yeni sipariş gelmiştir yetişmesi lazım yine işçi elini taşın altına sokar... Daha çok çalışıp işleri yetiştirir... Hep işçinin eli taşın altında gördüğümüz gibi...

Mücadele Birliği: İşten çıkarıldıktan sonra yasal anlamda bir işlem yaptınız mı?

Yavuz Güneş: Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvuruda bulundum... Oradaki işlemler tamamlanınca sanırım iş mahkemelerine devrolacak... Takip edeceğiz... Bu işler de çok uzun sürer ama...

Mücadele Birliği: Genelde bir ay içinde Bölge Çalışma Müdürlüğü'nden bir yanıt gelir... Ama mahkemeye uğraşmanız gerekirse önce paranızı hazırlamanız gerekli.

Yavuz Güneş: İş Mahkemesi için mi? Bölge Çalışma Müdürlüğü gerekli görürse sanırım oraya iş mahkemesinde işlemler başlayacak...

Mücadele Birliği: Mahkeme harçlarını düzenleyen yasa maddeleri değişti... Eski gibi dava açamıyorsunuz.... Paranızı almak için de dava açsanız, yüklü bir miktar para harç yatırmanız gerekiyor işlemleri başlatabilmeniz için... Sonra çıkacak masraflar olursa o da ayrı...

Yavuz Güneş: Öyleymiş... öğrendim ben de....

Mücadele Birliği: Teşekkür ederim, sohbetiniz için. Söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Yavuz Güneş: Sağolun, ben buradan çevredeki ve duyarlı işçi arkadaşlara çağırıda bulundum, bu kölece çalışma koşullarına bir şekilde dur demek, bir yerlerden başlamak gerekir İnsanca koşullarda çalışmak, insanca yaşamak için birlikte birşeyler yapmak, birlikte mücadele etmek zorundayız.

Mücadele Birliği: Bu çevrede bir çok tekstil atölyesi var, yüzlerce binlerce de sizin koşullarınızda çalışan işçi... Belki bir süre sonra sizin gibi koşullarını değiştirmek isteyen işçiler çıkar, birlikte mücadele edenler çıkar. Bir gelişme olursa haberdar olmak isteriz. Umarım eyleminiz kazanımla sonuçlanır.

Yavuz Güneş: Sağolun...

ÜLKER KEMİKSİZ ET SEVİYOR!

Şok Marketler zinciri Ülker Grubu tarafından satın alınmıştı, şimdi Şok Market çalışanları sendikalarından istifa etmeye zorlanıyor. Şok Marketler'de çalışan işçiler, Migros bünyesindeyken 1995 yılında kurulduğundan bu yana Tez-Koop İş Sendikası'nda örgütlenmeye başladılar ve Şok Market işçileri, ilk günlerinden bu yana sendikalı ve toplu iş sözleşmeli olarak çalışıyordu.

Ülker Grubu satın aldığı diğer firmalarda olduğu gibi şimdi de Şok Market işçilerini sendikasızlaştırmaya, sendikalarından istifaya zorluyor.

Sendikal haklarını kullanmak isteyen Şok Market işçileri, 6 Aralık günü bu sendikasızlaştırma saldırısına karşı Üsküdar Kısıklı'da bulunan Ülker Grubu Şok Marketler Genel Merkezi önünde saat 14.00'de bir basın açıklaması yaptılar.

Tez-Koop-İş Sendikası pankartı açan Şok Market işçileri "79'da Neysen Bugün de O'sun Ülker", "Sendika Yoksa, Barış da Yok", "Sendikalı İşçiyi İşten Atan, İstifaya Zorlayan Ülker Kemiksiz Et Seviyor", "Ülker Bizi Şok Etme" dövizleri taşıdılar ve sloganlar atarak Ülker Grubu'nun sendikalı işçileri işten atmasını ve istifaya zorlamasını protesto ettiler.

Ülker Grubu'nun toplu iş sözleşmesi hükümlerine uymak zorunluluğu bulunduğunu bilmesine rağmen Tez-Koop-İş Sendikası'na üye işçilere "Sendikadan istifa edin size daha iyi ekonomik şartlar sunalım" diyerek istifaya zorladığı belirtilen açıklamada, Ülker Grubu'nun gelir gelmez 100 yıllık oyuna başladığı, bu 100 yıllık sömürü oyununun diğer kurallarını da uygulamaya sokarak işçiler üzerinde baskılara başladığı söylendi.

Ülker'in Tez-Koop-İş Sendikası'ndan istifa eden işçilere daha iyi ekonomik şartlar sunacağını düşünmenin bir safdillik olacağı dile getirilen açıklamada, asıl niyetin işçileri daha düşük ücretle çalıştırmak ve sosyal haklarını gaspetmek olduğu belirtildi.

Şok Market işçilerinin yıllardır örgütlülüklerinin bulunduğu söylenen açıklama, eğer Ülker Grubu, işçilere uyguladığı baskılardan vazgeçmezse, işçilerin her Şok Market'in önünü gelincik tarlasına çevirmeye ve eylemlerini Şok Market mağazaları önüne taşımaya hazır olduklarını belirterek sona erdi.

Yapılan basın açıklamasının ardından Şok Market işçileri sloganlarla Ülker Grubu'nun sendikasızlaştırma saldırısını protesto ederek eylemi sonlandırdılar. □

TAM İLHAKTA YENİ AŞAMA: “ŞUBE HÜKÜMETLER”

Avrupa’da, ilk bakışta insana son derece şaşırtıcı gelen gelişmeler peş peşe ortaya çıkmaya başladı. Dünyanın gözü Ortadoğu ve Suriye’ye çevrilmişken, Avrupa’da sessiz sedasız geçirilen sürece dikkat etmek, incelemek ve olası sonuçlarını hesaba katmak gerekiyor.

İki önemli gelişmeden biri Yunanistan’da, diğeri İtalya’da yaşandı. Burjuva medyanın sessizlikle geçiştirmeye, hemen üstünü kapatmaya çalıştığı bu gelişmeler, her iki ülkedeki hükümetlerin değişim şeklindedir.

Yunanistan’da Papandreu hükümeti, Yunan Meclisinde çoğunluğu elinde bulundurmasına rağmen “gizli” bir elin dokunuşuyla bir hafta içinde düştü. Yerine Avrupa -isteyen artık bunu Almanya diye okuyabilir- Merkez bankasında uzun süre çalışmış, Yunan Meclisi dışından gelen birinin başbakanlığında bir hükümet kuruldu.

Benzer olay İtalya’da yaşandı. Faşist Berlusconi hükümeti İtalyan parlamentosundan güvenoyu aldığı ertesi günü birileri çıkıyor ve iki gün içinde Berlusconi’nin istifa edeceğini açıklıyordu. Berlusconi, önce “böyle bir şey yok” demeye getirdi ama Yunanistan’dakine benzer “gizli” el kulağını çekmiş olmalı ki, tam da açıklandığı gibi “istifa etti”. Yerine kurulan hükümet, tıpkı Yunanistan’da olduğu gibi, parlamento dışından birinin başbakanlığında kuruldu.

Buradan çıkarılacak birinci ara sonuç: Avrupa “demokrasisi”nin bir palavra olduğu bizzat Avrupalı emperyalistler tarafından kanıtlanmıştır. Halkın “seçtiği” Meclislerin hiçbir değerinin olmadığı, göstermelik oldukları, tekellerin çıkarı söz konusu olduğunda bunların kirli bir mendil gibi kenara atılacakları, son “teknokrat” hükümetlerle bir kez daha anlaşıldı.

“Teknokrat” hükümetler neden kuruldu? Halkın tepkilerini dikkate almadan “tasarruf” önlemlerini almak için. Yani, emekçi sınıfların boğazını daha da sıkacak, sefaletle sürükleyecek ekonomi politikalarını oy kaygısı filan duymadan hayata ge-

çirmek için. Emekçi sınıfların tepkisini bastırmak ise, doğal olarak polis ve askerinin işi olacak.

İkinci ara sonuç: Lenin’in yüzyıl öncesinde işaret ettiği, “*burjuva demokrasisi serbest rekabete tekabül eder, tekellilik siyasi gericiliğe*” tezi, bundan daha güzel biçimde kanıtlanamazdı. Siyasi gericilik ve burjuva demokrasisi, faşizmin kuluçka yatağıdır.

Üçüncü ara sonuç: Teknokrat hükümetler, Avrupa siyasi gericiliğinin hızla faşizme doğru yöneldiğinin somut işaretleri oldular. Avrupa, ya emekçi sınıfların, yoksul, ezilen kitlelerin devrimci mücadele sonucu iktidarı alacakları ve sosyalizme

***Teknokrat hükümetler,
Avrupa siyasi gericiliğinin hızla
faşizme doğru yöneldiğinin
somut işaretleri oldular. Avrupa,
ya emekçi sınıfların, yoksul,
ezilen kitlelerin devrimci
mücadele sonucu iktidarı
alacakları ve sosyalizme
yönelecekleri ya da emperyalist
tekellerin kendi egemenliklerini
korumak için faşist iktidarlara
yol açacakları bir sürece
girmiş durumda.***

***Bütün bu gelişmelerin arkasında
ne var? Emperyalist-kapitalist
sistemin ekonomik krizi var.
Sistemin ekonomik krizinin
arkasında ise, sistemin, kapitalist
üretim biçiminin hareket
yasaları var. Krizin çok şiddetli,
sarsıcı ve kalıcı olmasının tek
değil ama, temel nedeni bu
hareket yasalarının kendisidir.***

yönelecekleri ya da emperyalist tekellerin kendi egemenliklerini korumak için faşist iktidarlara yol açacakları bir sürece girmiş durumda.

Bütün bu gelişmelerin arkasında ne var? Emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik krizi var. Sistemin ekonomik krizinin arkasında ise, sistemin, kapitalist üretim biçiminin hareket yasaları var. Krizin çok şiddetli, sarsıcı ve kalıcı olmasının tek değil ama, temel nedeni bu hareket yasalarının kendisidir.

Krizin de kendi yasaları var. Bu yasaların başında, işler iyi giderken “kardeşçe” geçinen sermaye gruplarının ya da tekellerin diyelim, kriz ortaya çıktığında birbirlerinin omzuna basarak kriz bataklığından kurtulmaya çalışmalarıdır. Böylesi koşullarda en güçlüler daha zayıfları ezerek ve yutarak yüzeyde kalmayı başarırlar.

Almanya ve Fransa -ama özellikle de Almanya- şimdi, tam da bu yasaya uygun hareket ediyorlar. Almanya, derin bir kriz içinde olan Yunanistan’a, arkasından İtalya’ya tüm koşullarını kabul ettirdi. Ama ne Almanya’ya ne de Fransa’ya bu yetmedi. Kabul ettirdikleri koşulları harfiyen ve acilen uygulayacak hükümetler gerekiyordu. Böylesi hükümetler ancak kendi adamlarından, kendilerine bağlı adamlardan oluşacak hükümetler olabilirdi.

Ne Papandreu ne de Berlusconi hükümetleri buna uygundu. En azından “güven” sorunu vardı. Burjuvalar kolay kolay “güven” duymazlar ve “boğayı boynuzlarından yakalamaya” alıştırtırlar. Onların “güven” duyacakları durum, iplerin ellerinde olduğu durumdur.

İtalya ve Yunanistan’da kurulan hükümetler işte budur. Almanya ve Fransa’nın, ama özellikle de Almanya’nın “Şube Hükümetler”idir.

Emperyalistler, “tam ilhak” politikasını bu güne kadar bağımlı ülkelerde uygulamaya koymuşlardı. İtalya’daki son gelişmeler, bu politikanın görece “zayıf” emperyalist ülkeleri de kapsam alanına aldığı gösteriyor. □

HÜKÜMET İÇİN SÖZ

Devletin tepesinde ilginç gelişmeler oluyor. Geçtiğimiz hafta, hastalığı muamma başbakan, istirahatini uzatınca önce onun yardımcısı Arınç “ben hiçbir zaman Erdoğan’a biat etmedim” deyiverdi. Arkasından “Erdoğan da ne ki” dercesine “biat edecek olsam Erbakan hocaya biat ederdim” diye de ekledi.

Her şey bundan ibaret olsa bu Brütüsvari açıklama –ve bir yerde küçümseme- belki çok şey ifade etmezdi. Ama bunun arkası geldi. İngiltere’de şaşaalı bir karşılamayla ağırlanan Gül, döner dönmez, sonradan Erdoğan ürünü olduğunu öğrendiğimiz “Şike Yasası”nı veto etti.

Yasanın veto edilmesi ilk başta, dik-kati çekmeyen, normal bir gelişme gibi duruyordu. Fakat AKP Grup Başkanvekili “bu yasayı aynen çıkaracağız” yollu Gül’e meydan okuyan açıklamasını yapınca işin rengi ortaya çıkmaya başladı. Bülent Arınç, ki kendisi başbakan yardımcısıdır, yani Erdoğan’ın yardımcısı olarak, Erdoğanların çıkartmaya çalıştığı yasa için “bundan böyle kimsenin bu yasayı aynı haliyle çıkarmaya cesaret edeceğini sanmıyorum” deyiverdi.

Açıktı ki, birilerine mesaj veriyor, başka birilerine parmak sallıyordu. Hasta yatağında Erdoğan, sırtına saplanmak üzere olan bıçağın gölgesini gördü ve Meclis’teki adamlarına, “yasayı virgülüne dokunmadan derhal çıkarın” talimatını verdi. Erdoğan “ben buradayım” diyordu. Hani arabesk lügatle söylemek gerekirse, “yıkılmadım ayaktayım” demeye getiriyordu.

Kılıcını ilk çeken, devletin resmi başı oldu. Ama hükümetin resmen, devletin ise gayri resmi başında olan kişi, bu hamleye kendi kılıcını naralar eşliğinde çekerek karşılık verince, kılıcı ilk çeken onu usulca indirip kınına yerleştirdi ve ekledi: “*Kimse başka yönlere çekmeye, farklı anlamlar çıkarmaya çalışmasın, bunun*

kimseye yararı olmaz, her şey demokratik usuller içinde cereyan ediyor.”

Durum, herkesin bildiği mahalle kabadayısının fikrasına benzemişti. Biliniyor, mahallenin kabadayısı bir gün kahvehaneye giriyor ve “var mı bana yan bakan” diye narasını atıyor. Orada oturanlardan biri, “var” diye ayağa kalkınca bizim kabadayı iğne batırılmış balon gibi oluveriyor ve yumuşacık sesle “var mı i-kimize yan bakan” diye mırıldanıyor.

Arkasında durduğu kişi kılıcını geri-singeriye kınına yerleştirirken, hükümetin her daim “gözyaşları sel gibi” bakanı Arınç, Maraş katliamcılarının avukatı Bakan Hayati Yazıcı ve aynı safta yer alanlar tüm sözlerini yalarcasına sessizliğe gömüldüler. Eh, komutan savaştan cayınca erlerin savaşı sürdürmesi aptallık olurdu.

Ortalık durulur gibi oldu. “Şike Yasası” virgülüne dokunmadan önce Meclis Komisyonundan arkasından Meclis Genel Kurulundan geçti. Oylama sırasında daha önce “kimse bu yasayı bir daha çıkarmaya cesaret edemeyecek” diyen Arınç, soluğu Endenozya’da almıştı. Cumhurbaşkanı, Meclis-Erdoğan yasasını çöpe atmıştı. Erdoğan, yasayı çöp kutusundan alarak tekrar Cumhurbaşkanı’nın eline tutuşturdu ve yasayı onaylamakla görevli olduğunu hatırlattı.

Ortalığın durulur gibi olması her şeyin eski haline dönmesi anlamına gelmez, gelmiyor. Testide bir kez çatlaklar oluşuktan sonra onun eski haline getirilmesi mümkün değil. Çatlaklar belki sıvama yoluyla gizlenebilir, testinin “sağlam” görünmesi sağlanabilir. Ama bu, gerçeği ne kadar değiştirir?

Peki, olan biten, bunca patırtı-gürültü neyin nesiydi? Olan biten şey ilk “yoklama” hamlesinden sonra en azından bir tarafın geri adım atmasıydı. Daha esaslı bir çarpışma için ikinci bir fırsata ya da daha uygun koşullara kadar sürecek bir ri-

cat! Uzun sürmeyeceği şimdiden anlaşılan bir ricat!

Kanıt mı? Kanıt, hükümeti-başbakanı daha düne kadar “cengâverce” savunan Zaman denilen cerideden. Şunları yazıyor ceridenin yazarı:

“Başbakan rahatsızken çok garip işler oldu; ‘Başbakan hastalandı da böyle oldu’ dedirtecek işler değil doğrusu; aksine Başbakan’ın karar ve direktifiyle böyle oldu. Duyduğumuza göre Başbakan, partisinde kanunun inatla aynen geçmesine karşı çıkan isimleri arayıp ‘Aynen’ konuşunun altını çizmiş, ardından konuşma yasağı koymuş. Parti yöneticileri de grubu, ‘Değişikliğin altındaki imza Başbakan’ın imzası demektir, ona göre ha!’ diye sert çıkmış. Bunun üzerine vekiller, genel kurul oylamasına girerek Başbakan’a ‘görünmek’ gerektiğine hükmetmişler.

Başbakan’a görünmek?..

Ne için, ne uğruna?

“Şikecileri göstere göstere affettiler” dedirtmeye değer mi bilmem.

Şike kanununda gösterdiği sert kararlılık ve direnç, metanetin değil aslında bü-külüşün emaresidir.

Durmayınız efendim, yola devam; ustalık devri denilen demek bu imiş!”

Şimdi birinci soru şudur: Ne oldu da kaya gibi sağlam görünün hükümet partisi, “şike yasası” gibi “futboldan bir mesele” nedeniyle eşekten düşmüş Diyarbakır karpuzu misali tam ortadan çatladı? Gerçekte sorun “şikecilerin affedilmesi” miydi? Gül’ün olsun, Erdoğan’ın olsun, dinci güçlerin diğer liderlerinin olsun, bunlardan herhangi birinin böyle bir meseleden hükümet-iktidar olma durumunu riske atacıklarına çocuklar bile inanmaz. Tanık olduğumuz çatlak, derindeki büyük kırılmaların yüzeye yansımalarıdır. O kadar.

Demek ki, “futboldan mesele” yumurtanın kabuğunu çatlatan ufak bir gaga

DNUN BAŞLANGICI

vuruşundan başka bir şey değil. Şöyle de denebilir: Kabuk o denli hassalaşmıştı ki çatlaması için ufak bir vuruşun olması yetiyordu. Devrimci politik güçlerin yanıtını bulmaları gereken soru budur: Kaya gibi sağlam görünen hükümet partisi için işleri kırılma noktasına kadar getiren nedenler, etmenler nedir?

Son'da söylenmesi gerekeni hemen söyleyelim: Bu nedenlerin başında devrimin, iç savaşın gelişimi geliyor. Devlet ve hükümet bugüne kadar tüm yol ve yöntemleri denemelerine, tüm araçları kullanmalarına karşın devrimin gelişimini durdurmayı, iç savaştan zaferle çıkmayı başaramadılar. Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıfları her geçen gün artan sayıda devrimci eylemlere katılıyor, sermaye sınıfına ve onun egemenlik aygıtlarına boyun eğmiyorlar.

Birincisi bu. İkincisi ise Türkiye'yi dıştan kuşatan çelişkiler yığıdır. Türkiye, emperyalizmin Ortadoğu çıkarlarının bekçisi, Ortadoğu halklarına karşı gericiğin kalesi olmaya heves ederken birden bire kendini komşularının füzelerinin hedef tahtası şeklinde buluverdi. Ellerindeki ve emirlerindeki medya, gazete vb. propaganda araçlarıyla istedikleri kadar tersini iddia etsinler, Türkiye'nin dış politikası iflas etmekten de öte, her geçen gün kendine düşman edinen bir çizgiye oturmuştur.

İran'a bakalım! İran, Türkiye'nin NATO Füze Kalkanı Üssünü kendi topraklarında kurmayı kabul ettiği için olası bir savaş ya da ABD saldırısı durumunda ilk hedefinin Türkiye olacağını önce Devrim Muhafızları Komutanı, arkasından İran Meclisinde çok etkili bir milletvekilinin ağzından ilan etmiştir. Oysa iki-üç yıl öncesine kadar iki ülke arasında su sızılmıyordu. İşler iki-üç yıl gibi kısa süre içinde "yedikleri-içtikleri ayrı gitmeme" noktasından "sizi füzelerimizle vuracağız" noktasına geldi.

Biraz daha kuzeye gidip Rusya'ya bakalım! Orada da durum farklı değil. Rusya, İran'a benzer nedenle bir saldırı ya da savaş durumunda füzelerini Türkiye'yi vuracak şekilde konuşlandırdığını açıkladı. Rusya'nın hedefinde sadece Türkiye değil başka ülkeler de var ama burada şimdilik bizi ilgilendiren Türkiye'dir.

Şimdi güney komşularla ilişkilere bakalım! Güney komşular denince akla ilk gelen Suriye oluyor doğal olarak. Suriye ile ilişkilerin öncesi biliniyor; Erdoğan ile Esad akşam yemeklerini birlikte yiyecek kadar yakınlaşmışlardı. Ortak Bakanlar Kurulu toplantısı gibi başka ülke ilişkilerinde görülmeyecek gelişmeler oldu. Serbest ticaret anlaşması, vize muafiyeti gibi anlaşmaları da saymıyoruz.

Sonrası malum! Türkiye, Suriye'deki çatışmaların doğrudan tarafı oldu; ama Esad'ın tarafında değil de karşı tarafında. Hükümet bununla yetinmedi, önce "Suriye muhalifleri"ne "ev sahipliği" yaptı, onları bir araya getirdi, himaye etti, "Geçici hükümet ilan etmeleri" konusunda ikna etmeye çalıştı; olmadı, Suriye'li çeteleri silahlandırıp eylem yapmaya gönderdi. HSO adında, çapulculardan oluşan bir çeteyi "ordu" ilan etti ve her türlü olanağı önlerine serdi.

Bütün bunların Suriye üzerindeki sonucunu tahmin etmek zor değil artık. Suriye, önce tanklarını ve zırhlı askeri araçlarını Türkiye sınırına konuşlandırdı, arkasından SCUD füzelerinin yönünü Türkiye'ye çevirdi; beklemeye koyuldu. Ekonomik alanda ise, Türkiye henüz "yaptırım" laflarını ederken Suriye işin pratiğine başladı; Türkiye'den Suriye'ye giden ihraç mallarına %30 gümrük vergisi koydu, Suriye'den geçip Ortadoğu'ya giden Türk tırlarının geçiş ücretini dört kat artırdı vb. vb. Yani Türkiye'nin boğazını sıkıya, nefes borularını tıkamaya başladı bile.

Biraz daha güneye inip Kıbrıs'a baktarsak farklı bir durum görmeyiz. Küçük Kıbrıs devleti Akdeniz'de doğal gaz arama-çıkarma konusunda kendisini tehdit eden Türkiye'ye "bir şey yapamazsınız" cevabını yaptırdıktan sonra bildiğini okumaya devam etti. Mahalle kabadayısı edasıyla sağı solu tehdit eden Türkiye'nin bu meydan okumaya verdiği yanıt, nuh nebiden kalma Piri Reis gemisini Akdeniz'de gezdirmek oldu. Başka bir şey de yapamadı; umudunu, sözlerinin ve tehditlerinin unutulmasına bağladı.

Kendi topraklarında bir devrim tehdidinden kurtulmak için kendini emperyalistlerin kollarına boylu boyunca bırakan Türkiye, gericiğin halklar üzerinde korku salan kalesi olmak üzere yola çıktı; kendini bir ateş çemberinin ortasında buldu.

İçeride Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği savaş, emekçi sınıfların devrimci kitle mücadelesi, iç savaş, ekonomik kriz, iç çatışmalarla; dışarıda dört bir taraftan komşularının savaş tehdidiyle çevrelenmiş bir devlet ve o devletin başındaki hükümet kime güven verir? Emperyalistlere mi? O kadar da değil!

İşler iyi giderken kaya gibi sağlam görüntüsü veren tepedekilerin işler sarmaya başlayınca "Şike Yasası" gibi incir çekirdeğini doldurmayacak bir meseleden neden birbirlerine düştükleri şimdi anlaşılıyor mu!

Sonu sonuna "dış çelişkiler" de devrimin gelişiminin ürünüdür ve hem dış hem de iç çelişkiler şimdi devletin tepesini sarsmaya, sallamaya, çatlatmaya başlamıştır.

Öyleyse işçi sınıfı, Kürt halkı ve devrimci güçler devletin zirvesinde çok daha sarsıcı gelişmelere hazır olmalı. Sermaye sınıfının egemenlik aygıtının zirvesindeki deprem devrimin gelişimine büyük bir hız katacaktır. □

Boyun Eğmemeyi Şiar Edindik!

SGK'de memur olarak çalışan Ahmet Turan, kurucusu olduğu Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'nin TKEP/L örgütüyle irtibatlandırılması üzerine gözaltına alındı, sonrasında serbest bırakıldı. Bunun üzerine SGK, hakkında henüz bir dava açılmayan Turan'ı açığa aldı.

SGK'nın açığa alma saldırısına tepki olarak Büro Emekçileri Sendikası (BES) 28 Kasım günü saat 12.30'da SGK Genel Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasına KESK'e bağlı diğer sendikaların yanı sıra TÜM-TİS Sendikası da destek verdi. Basın açıklaması boyunca sık sık "Ahmet TURAN Yalnız Değildir!", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını BES Genel Başkanı Osman Biçer okudu ve "Değerli Basın Emekçileri, SGK Sıhhiye Sosyal Güvenlik Merkez Müdürlüğü İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan: 01.11.2011 tarihinde gözaltına alınmış, 04.11.2011 tarihinde Ankara Cumhuriyet Baş Savcılığında ifadesine başvurulmuş, ifadesinin alınmasının ardından Nöbetçi Mahkemeye sevk edilmiş, savcılık tarafından gönderildiği mahkemece, savcılığın iddiaları yerinde görülmeyle serbest bırakılmış ve Ahmet Turan hakkında düzenlenen iddianame de konuya ilişkin Yetkili Cumhuriyet Baş Savcısı Vekilliğine iade edilmiştir.

Buna rağmen, İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan, SGK Başkanlığının 10.11.2011 tarihli Oluruyla Görevinden Uzaklaştırılmış, Görevden Uzaklaştırma Kararı ise kendisine 21.11.2011 tarihinde tebliğ edilmiştir.

İşin ilginç yanı, İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan'a 21.11.2011 tarihinde tebliğ edilen Görevden Uzaklaştırma Kararının, Gözaltına alındığı tarih olan, 01.11.2011 tarihinden itibaren alınmış olmasıdır" diyen Biçer,

"SGK Başkanlığınca İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan'ın Görevden Uzaklaştırma Kararı'nın alınmasında yasal gerekçe

olarak öne sürülen 657 sayılı Devlete Memurları Kanununun 140. Maddesinde 'Haklarında Mahkemelerce Ceza-i Kovuşturma Yapılan Devlet Memurları, 138. Maddede sayılan Yetkililer tarafından Görevden Uzaklaştırılabilirler' denilmektedir.

İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan hakkında bir dava açılmadığına göre, SGK Başkanlığı bu yasaya ve hukuka aykırı iş-

lemine acaba nasıl açıklayacaktır? Üstelik İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan'ı görevden uzaklaştıran SGK Başkanlığı, kendisi hakkında bir İdari Soruşturma dahi başlatmış değildir...

İşyeri Temsilcimiz Ahmet Turan Derhal Görevine İade edilmelidir! Aksi takdirde, bu hukuksuz işlemi hayata geçirenlerin tamamı hakkında gerekli her türlü hukuksal girişimde bulunulacak, sorumluların yargı önünde hesap vermeleri mutlaka sağlanacaktır" diye devam etti. Biçer basın açıklamasında bu şekilde görevden alınan "Hopa davası"ndaki emekçileri örnek verdikten sonra basın açıklamasını,

"Bilinmelidir ki, ne KESK ve ne de BES, bu tür baskılar, gözaltılar ve tutuklamalarla 'Hizaya Sokulamayacaktır'.

Değerli Mücadele Arkadaşlarım, Değerli Basın Emekçileri; tüm bu söylemlerimizden de anlaşılacağı üzere; İşyeri Temsilcimiz Ahmet TURAN'ın Derhal Görevine İade Edilmesini ve hak alma mücadelesine yönelen her türlü baskı ve sindirme politikalarına son verilmesini talep ediyoruz..." diyerek bitirdi.

Osman BİÇER'in ardından Ahmet TURAN da bir konuşma yaparak, "BES'e BES'lilere saldırılar sürüyor. Bu ay içerisinde önce Ankara Adliyesi işyeri temsilcilerimiz Fatma Ekin NARİN ve Turgay AKÇAY hakkında 'Devlet memurluğundan çıkarılma cezası' istemiyle soruşturma açıldı,

Arkasından SGK Sıhhiye SGM işyeri temsilcisi, ben, Ahmet TURAN, gözaltına alınmış olmam bahane edilerek, gözaltından çıktıktan sonra, hakkımda dava açılmamış olmasına, mahkemece kovuşturma olmamasına rağmen 657 sayılı devlet memurları kanununun 140. Maddesi dayanak gösterilerek açığa alındım.

(...)

Buraya gelirken öğrendik ki, bir başka temsilcimiz Civan YILDIRIM'ı polis kaçırmaya çalışmış, ajanlığa zorlamış...

Ortak yanımız BES'li olmamız, görmemiz, duymamız ve tepkimizi ortaya koymamız. Yani 'kör şeytan' olmayışımız. Bizleri terörle bağlantılandırmaya çalışıyorlar, yaptıklarımızın ve savunduklarımızın terör olduğunu topluma yaymaya çalışıyorlar.

'Hayatın kurallarını değiştirebilecek kadar güçlü değilim, ama kurallara boyun eğmeyecek kadar güçlüyüm' diyor büyük devrimci Ernesto Che Guevara, biz de zorbalara boyun eğmeyecek kadar güçlüyüz.

Boyun eğmemeyi şiar edindik, örgütlendik, örgütlemeye devam edeceğiz" dedi.

Ahmet TURAN'ın konuşmasının ardından sloganlar atılarak basın açıklaması sona erdi.

Mücadele Birliği /Ankara

Bu Topraklar Halkların Bayramına Tanık Olacak

SGK çalışanı ve BES 1 Nolu Şube eski yöneticisi Ahmet Turan, 7 kişi ile birlikte 1 Kasım günü Mart Kültür Sanat Düşünce Derneğinin kurucularından olduğu için gözaltına alınmış, örgüt üyeliği ile suçlanmış ve çıkartıldığı mahkemeye serbest bırakılmıştı.

Hakkında herhangi bir dava açılmadığı, iş yerinde bir soruşturma başlatılmadığı halde işten uzaklaştırılan Ahmet Turan ile ilgili, 30 Kasım günü saat 12.00'de İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması düzenleyen Mücadele Birliği Platformu adına Ali Ekber Seven yaşananları şöyle anlatı. "Ankara polisi 2 senedir faaliyet gösteren Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'ni kapatabilmek için her türlü yönetime başvurmaktadır. Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'nin daha önceki yerini basan polis bir çalışanını tutuklamış ve illegal bir örgütle bağlantılandırmaya çalışmıştı. Derneğin faaliyet gösterdiği evin sahibi üzerinde baskı kuran polis, ev sahibinin gözünü korkutmak suretiyle derneğin faaliyetini durdurmak istemişti. Kısa bir süre önce başka bir yere taşınan derneği ikinci kez basan polis bu kez tüm dernek kurucularını gözaltına almış, savcılık iki dernek kurucusunu tutuklanmaları istemiyle mahkemeye sevk etmişti".

Benzeri gerekçeyle gözaltına alınanlardan biri de Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) Sıhhiye Şubesinde çalışan Büro Emekçileri Sendikası (BES) İşyeri Temsilcisi Ahmet Turan'dır. Ahmet Turan,

mahkemeye serbest bırakılması ve hakkında dava açılmamasına rağmen çalıştığı yerden işten çıkarılmış, açığa alınmıştır. Ankara polisi, kelimenin gerçek anlamında terör estirmek suretiyle sonuç almaya çalışmış, asılsız iddialarla insanları gözaltına almış, sonrasında da çalıştıkları kurumlarda görevlerinden uzaklaştırılmaları için baskı kurmuştur" dedi.

Seven yaptığı açıklamada ayrıca, "Buna benzer, Hatay'da iki senedir faaliyet gösteren Ayışığı Sanat Merkezi Hatay polisinin yoğun baskısı altındadır. İlk öncekileri sanat merkezine gelip giden insanları yolda durdurup, buraya gelip gitmemeleri için tehdit eden polis, işi ifrada vardi-
rıp, kurs almak için sanat merkezine gelen insanların tek tek evlerine gitmek suretiyle baskı oluşturmakta, aileleri çocuklarını sanat merkezine göndermemeleri için tehdit etmektedir. Polis bununla da kalmayarak, sanat Merkezinin daha yeni kiraladığı için sahibine giderek eğer kiralamaktan vazgeçmezse işlerini baltalamakla tehdit etmektedir. Polis adeta Hatay'da terör estirerek hiçbir faaliyete izin vermemektedir" dedi.

Olayları böyle anlatan Seven, son olarak "Faşizm uygulamaları üzerinde yaşadığımız topraklarda olağan hale getirilmeye çalışılıyor. 12 Eylül dönemine bile rahmet okutacak uygulamalar sıradanlaştırılmaya çalışılıyor. Sermaye sınıfı ve devleti açık terörist diktatörlüğü yayarak üzerine yaşadığımız toprakları bir toplama kampına çevirmeye çalışıyor; gözaltı ve tutuklamalarla korku ve panik havası yaymaya çalışıyor. Bütün bu çabaların bir sonuç vermeyeceğini hep birlikte göreceğiz. Bu topraklar üzerinde baharın çiçek açacağına, halkların bayramının geleceğine tarih tanık olacaktır. Karanlığın en koyu olduğu an şafağın sökmesine en yakın olunan andır" dedi.

Açıklamadan sonra gelen bilgiyle, Ahmet

İzmir İHD: Hukuksuzluklara Son!

10 Aralık Cumartesi günü saat 18.00'de İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilmesinin 63. yıldönümünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Eski Sümerbank önünde toplanan kitle 1. Kordon'dan Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü.

"İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi" yazılı pankart taşınırken "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Yaşasın Hakların Kardeşliği", "Biji Aşiti Yaşasın Barış" sloganları atıldı. Kitle Kantar polis karakolu önünden geçerken "İşkenceci Polis Hesap Verecek" ve "Tecavüzcü Polis Hesap Verecek" sloganları attı.

Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde basın açıklaması okundu. "Birleşmiş Milletlerin kuruluşunun üç yıl sonrasında Evrensel Bildirge kabul edildi ama ne yazık ki Evrensel Bildirge'de yer alan hak ve özgürlüklere dayalı uluslararası bir düzen hala kurulamamıştır" denildi.

2011 yılında yapılan insanlık dışı saldırılar, işkenceler, katliamlar ve hukuksuzluklar rakamlarla verildi. Son günlerdeki tutuklama furçasına da değinildi. Okunan basın metninden sonra eyleme destek veren kurumlara teşekkür edildi.

Mücadele Birliği / İzmir

MAHKEME ÖNCESİ

TUTSAK ÖĞRENCİLERE DESTEK

Geçtiğimiz 20 Ocak'ta Demetevler Parkı'nda yürürken, sağ görüşlü öğrencilere saldırı planlama iddiasıyla gözaltına alınan Yusufcan Yıldırım, Uğurcan Soybelli,

Rıdvan Akbaş, Ali Haydar Yıldız ve ertesi gün gözaltına alınan Didem Ezgi Serap'ın ilk mahkemeleri 11 ay sonra, Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde saat 14.00'te görülmeye başlandı.

Mahkeme öncesinde saat 13.00'te adliye önünde DGH, DÖB, DPG, EHP Gençliği, Ekim Gençliği, SGD ve YDG tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması boyunca "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganları atıldı.

"12 Eylül faşist darbesini bile geride bırakan gözaltı ve tutuklama saldırısıyla karşı karşıyayız. ... Sermayeyi böylesine fütursuzca saldırmaya iten şey halkın ve gençliğin yükselen mücadelesidir. Onu çöküşün eşğine getiren ekonomik ve politik krizdir. Fakat bu saldırılar başarılı olamadı olamayacak" denilen açıklamada, son dönem yoğunlaşan saldırılara dikkat çekildi.

Devamında "Zindanlar ve tutsaklık sorunu gençliğin ve emekçilerin sorunudur. Çünkü devrimci demokrat ve yurtseverleri zindanlara atarak sermaye sınıfı; işçi ve emekçilerin, Kürt halkının ve gençliğin mücadelesini öncüsüz bırakmaya ve bitirmeye çalışmaktadır. Devrimci tutsaklar devrim mücadelemizin onurudur. Devrimci tutsakların özgürlüğü devrim mücadelesinin

zaferine bağlıdır. Bu nedenle devrimci tutsaklar özgürleşene kadar mücadelemiz sürecek.

"Zindanın karanlığı güneşin doğuşunu asla engelleyemez. Sermayenin bu saldırıları da; işçi ve emekçilerin, Kürt halkının ve gençliğin mücadelesini engelleyemez. Ne demokratikleşme aldatmacası ne de faşizmin azgınca saldırıları biz devrimci gençliğin sömürüye, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelemizi engelleyemeyecek" denildi.

Basın açıklamasının ardından öğrencilerin avukatlarından Sevinç Sarıkaya şunları söyledi:

"Ülkeyi engizisyon sistemine dönüştürdüler. Muhalif kitlenin bastırılmasına yönelik yaşanan olayların engizisyonundan farkı yoktur. Mesela arkadaşlarımızın elinde tuttukları kitaplar, kitapçıdan alınmasına rağmen bu kitaplar 'yasak ve delil' olarak görülmektedir. Bu süreçte hepimiz iktidarın hedef odağındayız maalesef. Bunun için burada olmak ve sesimizi duyurmak çok önemli"

Basın açıklamasının ardından mahkemeye katılmak için adliyeye gidildi. Dava saat 14.30 civarı başladı, kimlik tespitlerinin ardından öğrenciler savunmalarını yaptılar.

Tutuklu öğrencilerin hepsi hiçbir örgütle bağlantılı olmadıklarını ve tahliye edilmeleri gerektiğini belirttiler. Avukatlar da "uzun tutukluluk süreleri artık cezaya dönüşmüştür" dedi. Ayrıca avukatlar savunmalarında tahliye talebinde bulunarak, özel yetkili mahkemelerin hukuksuzluğuna dikkat çektiler.

İddianamenin okunmasının ardından tutuklu yakınları tarafından öğrencilerin üzerine karanfiller yağdı ve mahkeme salonu alkış sesleriyle inledi. Verilen aranın ardından mahkeme heyeti Yusufcan Yıldırım, Ali Haydar Yıldız ve Rıdvan Akbaş'ın tahliyesine, Didem Ezgi Serap ve Uğurcan Soybelli'nin tutukluluk hallerinin devamına karar verdi ve davayı 21 Şubat'a erteledi.

Mücadele Birliği/Ankara

5 AY SONRA TAHLİYE

13 Mart 1982'de idam edilen üç komünist işçiyi anmak ve 30 Mart 1972'de devlet güçleriyle girdikleri çatışmada ölümsüzleşen Kızıldere Savaşçıları anmak amacıyla astıkları

bir zaman başarılı olmadı ve olamayacak. Bizler devrimci önderleri ve devrimin ölümsüz savaşçıları anmaya devam edeceğiz. Onları anmanın devrim mücadelesini zafere taşımak olduğunu, sermayenin burçlarına kızıl bayrağı dikmek olduğunu bilerek.”

Basın açıklamasının ardından mahkeme salonuna geçildi.

Ankara Başsavcivekilliği tarafından açılan davanın iddianamesinde, üniversite öğrencileri Özgür Alkan ve Bahadır Söylemez'in, 13 Mart'ta Ankara'da Türk Tabipleri Birliği tarafından düzenlenen mitingde, 12 Eylül'de idam edilen 3 devrimcinin isimlerinin yazılı olduğu, “İdamlar Bizi Yıldırılmaz - Ethem Coşkun, Seyit Konuk, Necati Vardar, 13 Mart Savaşçıları Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor” pankartı astıkları belirtilmişti.

pankartlardan ötürü 7 Mayıs'tan beri tutuklu olan Özgür Alkan ve Bahadır Söylemez'in ilk mahkemeleri 8 Aralık günü 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Mahkeme öncesi Devrimci Öğrenci Birliği Adliye önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasına DGH ve DPG de destek verdi. Basın açıklaması boyunca sık sık “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atıldı. Davaya konu olan İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk, Necati Vardar, Kızıldere Savaşçıları ve Denizlerin resimlerinin ellerde taşınması dikkat çekiciydi. Basın açıklamasında şunlara değinildi:

“Bugün burada sermaye sınıfının ikiyüzlüğünü, halkı aldatmasını teşhir etmek ve gençliğin devrimci mücadelesi karşısında nasıl korktuğunun bir örneğini göstermek için toplandık. 4 Mayıs günü ev ve yurt baskınlarıyla gözaltına alınan Özgür Alkan ve Bahadır Söylemez 7 Mayıs'tan bu yana tutuklu bulunuyor. Arkadaşlarımız şuan çeşitli sebeplerden tutuklu bulunan 500 öğrenciden sadece 2 tanesi. Son dönemde yapılan tutuklamalar toplum ve onun en dinamik kesimi olan gençlik üzerinde o kadar fazla ki, sermaye sınıfını iktidarına yönelik en basit eleştirilere dahi tahammül edemediğini bu saldırılarla gösteriyor. Neden? Çünkü sermaye sınıfı ve onun kapitalist sistemi krizden krize sürükleniyor ve insanlığa hiçbir şey veremeyeceği daha açıktan görülüyor...

... Zindanlar gençliğe, işçilere, emekçilere, sendikacılara ve en son örneğini yaşadığımız avukatlara dönük saldırılarla dolduruluyor. Kısa süre içerisinde KCK adıyla yapılan saldırılarda binlerce kişi zindanlara atıldı. zindanlar sorunu ne emekçilerin, ne gençliğin ne de Kürt halkının es geçemeyeceği bir sorundur. Devrimci tutsaklar bu mücadelenin onuru ve gururudur. Bizler devrimci gençlik olarak zindanlar sorununun devrim mücadelesinin zaferine bağlı olarak çözüleceğini düşünüyoruz. bu nedenle devrimci tutsaklar özgürleşene kadar emperyalizme, kapitalizme ve faşizme karşı mücadelemiz kararlıca sürecek.

Yolumuz düz değil, engebeli ve zorlu... Ve bu mücadelede idam sehpasındaki onurlu duruşlarıyla Deniz Gezmişler, Seyit Konuklar; biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik diyen Mahir Çayanlar, Cihan Alptekinler biz devrimci gençliğe yol gösteriyor ve onların açtıkları yoldan zafere yürüyeceğiz.

Sermaye sınıfı gençliğe dönük yaptıkları bu saldırılarla hiç-

İddianamede, öğrencilerin, THKP-C'nin Kızıldere'de öldürülen lideri Mahir Çayan ve arkadaşlarını anmak için 30 Mart'ta düzenlenen eylemde de Kızıldere'de ölenlerin resimlerinin yer aldığı, “Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor-Devrimci Öğrenci Birliği” pankartını astıkları ifade edildi.

İddianamede, odalarındaki aramada, şu suç delillerine ulaşıldığı belirtildi:

- Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'ne gidip gelmek, derneğin kurucusu olmak.

- Yeni Evrede Mücadele Birliği ve Zafere Kadar Genç Yoldaş dergilerini bulundurmak.

- Odalarında bulunan Tolstoy'un 'Savaş ve Barış' kitabı, Deniz Gezmiş kartpostalları, Mahir Çayan kitapları, Deniz Gezmiş resimli takvim.

İddianamede, iki öğrencinin TKEP/L örgütüne üye oldukları, örgütün propagandasını yaptıkları ve örgüt adına talimatla faaliyette buldukları iddiasını barındırıyordu. Bu nedenle cezalandırılmaları istenen gençlerin 7,5 yıldan 15 yıla kadar hapisleri istendi. İddianamede, öğrencilere astıkları her bir pankart için de 1 yıldan 5 yıla kadar hapis cezası verilmesi talep edildi. İstenen cezaların üst sınırı 25 yılı buldu.

25 yıl hapis istenen Özgür Alkan ve Bahadır Söylemez Ankara Adliyesi'nde görülen ilk duruşma sonucunda tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edildi. □

GENÇLİĞİN DEVRİM YÜRÜYÜŞÜ SÜRECEK

Neredeyse halkın tüm kesimlerini zindanlarıyla, copuyla, işkencesiyle, biber gazıyla tanıştıran faşizm, devrimin tabanını sindirmeye, ezmeye çalışıyor. Kürt halkının binlerce evladı, yüzlerce gazeteci, avukat ve sayıları 500'ü bulan öğrenci zindanlarda.

Son yıllarda artık cezanın kendisi haline gelen tutuklu yargılamalarda insanlar yıllarca yargılanıp, uzun aylar boyunca mahkemeye çıkarılmadan bekletilerek cezalandırılıyor. Devrim, yeni bir sistem ve özgürlük istemlerinden vazgeçmeleri için gözdağı veriliyor.

6 Aralık günü ilk duruşmasına çıkan Yusufcan Yıldırım ve arkadaşları 20 Ocak gününden beri tutsak idi. 5 ayrı örgüte üye olmaktan ve "karşıt görüşlü öğrencileri cezalandırmayı planlamak"la suçlanıyorlardı. 11 ay sonra mahkemeye çıkarılan Yusufcan Yıldırım, Rıdvan Akbaş ve Ali Haydar Yıldız tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılırken, Uğurcan Soyubelli ve Didem Ezgi Serap tutuklu olarak yargılanmaya devam edecekler.

4 Mayıs günü Ankara Emniyeti Terörle Mücadele Şubesi ekiplerince Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'nin ev ve yurtların baskını sonucu gözaltına alınarak tutuklanan Ankara Üniversitesi öğrencileri Bahadır Söylemez ve Özgür Alkan, 8 ay sonra ilk kez 8 Aralık günü hakim karşısına çıkarıldı. 2 öğrenci, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

31 Mayıs'ta Hopa'da başbakanın protesto eylemi sırasında Metin Lokumcu'nun katledilmesini protesto ettiği için Ankara'da tutuklanan 23 kişinin ilk duruşması da 9 Aralık günü yapıldı. "Hopa Davası" olarak anılan 28 kişinin yargılandığı davada tutuklu yargılanan Ozan Sürer, Ömür Çağdaş Ersoy, Ozan Gündoğdu, Kadir Aydoğan, Başak Eylül Şan, Pelin Bayram, Tayfun Yıldırım, Uğur Uzunpınar, Mehmet Cem Çıplak, Uğur Tuna, Hikmet Tanıl, Göksel Ilgın, Sevgi Sönmez, Soner Torlak, Ferat Konukçu, Can Kaya, Çağrı Yılmaz, Can Türkyılmaz, Hazal Kangal, Nuri Özçelik, Özge Aydın, Demet Yılan, Mahir Mansuroğlu, Zafer Algül, Hamza Doruk Yıldırım, Özgür At-

maca, Cüneyt Çakır ve Eda Dışkaya serbest bırakıldı.

"Molotoflu eyleme katıldığı"nın tek delili gözaltına alındığı sırada boynunda bulunan "poşi" olan Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül de 9 Aralık günü mahkemeye çıkarıldı. 2 yıldır yargılanan ama suçlanmasına neden olan tek şey çelişkili polis ifadeleri olan öğrenci, avukatlarının telefon ve kamera kayıtlarının incelenmesini, 3'ü gizli 7 tanığın olay yerinde keşif yapılarak dinlenmesini talep etmesine rağmen tutukluluğun devamına karar verdi.

Suçluluklarına sadece kıyafetleriyle, okudukları ve buldukları yasal kitaplar, dergiler, film-müzik cd'leri, aksesuarları ile karar verilen öğrenciler,

onlarca yıl hapis cezası istenerek "silahlı terör örgütüne üye" olmakla, hatta günümüzde var olmayan örgütlere "üye" olmakla suçlanıp yargılanıyorlar.

Devrimimizin dinamik kesimini oluşturan öğrenci gençlik, zindanlara atılmakla tehdit edilip, devrim saflarından uzaklaştırılmaya çalışılmakta. Faşizmin yaptığı hiçbir baskı-terör-işkence-tutuklama devrim yürüyüşünü engelleyemeyecek. □

21 ARALIK'TA MEYDANLARDAYIZ!

Cevizlibağ'da bulunan Vergi Dairesi Başkanlığı'nda çalışan Büro Emekçileri Sendikası'na bağlı memurlar, 8 Haziran Perşembe günü saat 11.00'de işlerini bırakarak vergi dairesi önünde toplandılar.

Burada yaptıkları basın açıklamasında emekçiler, 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan değişikliklerin "eşit işe eşit ücret" talebinin, gelir-gider ayrımı, uzman-uzman

olmayan ayrımı, eski-yeni ayrımı yaratıldığını vurguladılar. BES yönetim kurulundan Ejder Erbulan "başından itibaren yaratılan ayrıştırmaların özünde çalışanların ortak tavrının yok edilmesi olduğunu" söyledi.

666 sayılı yasayla birlikte memurlar arasında ciddi ücret farklılıklarının olduğunu söyleyen BES'liler, bununla memurların ortak tavrının yok edilmek istendiğini, memurların farklı bir yarış içine sokularak eşitsizliğin diğer bir boyutunun yaşandığını söylüyorlar.

Büro Emekçileri Sendikası üye memurları bu duruma karşı "aynı işi yapanlar arasında yaşanan adaletsizliği" ortadan kaldırılmasını temel olarak gördüklerini söylediler.

Ejder Erbulan "bir yandan ek ücretler düzeyinde yaratılan artışlarda eşitsizlik yapılırken, diğer yandan temel ücretler her geçen gün küçülmektedir... Ortak yaşanan haksızlıklara bugünden itibaren ortak mücadeleyi önümüze koymak" gerektiğini vurgulayarak 21 Aralık'ta KESK'in yapacağı 1 günlük iş bırakma eyleminde meydanlarda olacaklarını söylediler. □

Genel-İş İzmir Şubeleri Eylemde

22 Kasım Salı günü, DİSK Genel-İş üyesi yaklaşık 2000 işçi, İzmir Büyükşehir Belediyesi ve bağlı birimlerine yönelik operasyon kapsamında Cafer Konca, Necip Binici, Cafer Alt, Memiş Sarı ve Yakup Yıldırım'ın tutuklanmasını protesto etmek için toplandı.

25 Kasım günü saat 13.00'te Basmane'deki Genel İş binasının önünde toplanan işçiler "Baskılar Komplolar Bizi Yıldırılmaz/DİSK Genel İş İzmir Şubeleri" pankartını açarken "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları attılar.

Yapılan konuşmaların ardından eylem sona erdi. Eyleme TümBel-Sen 2 Nolu Şube, BES, Lastik İş, Birleşik Metal İş, KESK, BDP İl Yönetim Kurulu üyeleri, tutuklananların aileleri ve Mücadele Birliği katıldı.

30 Kasım Çarşamba günü, tutuklanan beş DİSK yöneticisinin serbest bırakılması için kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Genel-İş Sendikası önünden İBB önüne yürüyen kitle "Direne Direne Kazanacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları attı.

"Tutuklu Sendikacılar Serbest Bırakılsın" pankartı ile İBB önüne gelen kitleye hitap eden DİSK Genel Başkanı Tayfun Görğün "AKP hükümeti belediyelere taşeron sistemini yerleştirmek için sendikamıza saldırmıştır. Bizler kölelik sistemi olan taşeronu karşı verdiğimiz mücadeleden dolayı tutuklanıyoruz" dedi.

Daha sonra basın açıklamasını okumak için sözü Genel İş Sendikası Başkanı Erol Ekici'ye bıraktı. Açıklamadan sonra DİSK Ege Bölge temsilcisi Ali Çeltek, arkadaşlarının neden tutuklandığını kısaca açıkladı ve kölelik sistemi olan taşeronu karşı mücadele edeceklerini söyledi.

Yapılan yürüyüşe Birleşik Metal-İş ve KESK İzmir Şubeler Platformu da destek verdi

Mücadele Birliği/İzmir

KESK' ten Tutuklamalar İlgili Basın Açıklaması

30 Kasım Çarşamba günü saat 18.00'de KESK İzmir Şubeler Platformu, son günlerde hızlanan tutuklama furiasını protesto etmek için eski Sümerbank önünde basın açıklaması yaptı.

Eylemde "KESK'e Dokunma" pankartı açılırken, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "KESK'e Dokunma Sendikama Dokunma", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları atıldı. Basın metninde

"Toplumun örgütlü demokratik kurum ve kuruluşları, kişileri topyekûn bir saldırı ve baskı dalgasıyla karşı karşıyadır. Zamana yayılarak gerçekleştirilen faşist yönelim giderek kurumsallaşıyor... Yitirdiğimiz binlerce cana, akan kana ve sosyal tahribata rağmen Kürt sorununda çözümsüzlükte ısrar ediliyor, inkâr politikaları argümanlarla devam ettiriliyor..."

(...) KESK, haklı ve meşru mücadele çizgisinden taviz vermeyecek, geri adım atmayacaktır. Arkadaşlarımıza her koşulda

sahip çıktık, çıkmaya devam edeceğiz" dendi.

Açıklamadan sonra eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Tutuklananlar Serbest Bırakılsın

KESK, DİSK, TTB, TMMOB son zamanlarda yaşanan "KCK operasyonu" adıyla yapılan operasyonlarda tutuklanan, yazar, öğretim üyesi, avukat, parti yöneticileri, sendikacı, öğrenci ve gazeteciler için 3 Aralık günü Taksim'de bir yürüyüş düzenledi. Eyleme Mücadele Birliği okurları da destek verdi.

Taksim Tramvay durağında toplanan sendika ve diğer emek örgütlerinin katıldığı eylemde "Özel Yetkili Mahkemeler ve Terörle Mücadele Yasası Kaldırılsın! Gözaltılar Durdurulsun, Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" pankartı açılarak Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçildi.

Galatasaray Lisesine yürüyen kalabalık kitle, "Devrimci Tutusaklar Onurumuzdur", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atılırken insanların ellerinde taşıdıkları dövizlerde dikkat çekti. "Terörle Mücadele Yasası Kaldırılsın", "Tutusaklar Serbest Bırakılsın" dövizleri taşıdı.

Galatasaray Lisesi önünde KESK Genel Başkanı Lami Özgen, Emek ve Demokrasi Güçleri adına yaptığı açıklamada; "Türkiye bir açık hava cezaevine dönüşüyor. Her yeni güne tutuklama haberleriyle başlıyoruz. İnsanca yaşamak isteyen işçiler, suyunu ve toprağını korumak isteyen köylüler, parasız eğitim isteyen öğrenciler, ülkemizde füze kalkını istemeyenler, gerçeğin peşindeki gazeteciler, adalet arayan avukatlar yani haklarını arayan herkes tutuklanıyor. Tutuklamalar, seçilmiş milletvekillerine belediye başkanlarına kadar uzanıyor... Askeri ve Sıkıyönetim Mahkemelerinin yerine kurulan DGM'ler eskilerini arattı. DGM'lerin yerine kurulan Ağır Ceza ve Özel yetkili Mahkemeler ise DGM'lere rahmet okutur durumda" dedi.

Özgen konuşmasını, "Ülkemizde devrimci bir dönüşüme ihtiyaç olduğu açıktır. Bu dönüşümü emekten, demokrasiden, özgürlükten ve barıştan yana olan güçler gerçekleştirecektir. Bu dönüşümü emek ve demokrasi mücadelesinin zor olduğunu bilen bizler gerçekleştireceğiz" diyerek bittirdi. Basın açıklamasından sonra eylem sona erdi. □

GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKACAĞIZ

2 Aralık günü 40 ilde tutuklamalarla ve cezalarla ilgili DİSK, KESK, TMMOB ve TTB öncülüğünde protesto yürüyüşleri gerçekleştirildi.

İzmir'de saat 15.30'da Basmane Meydanı'nda toplanan göstericiler yürüyüşe geçtiler. Fevzi Paşa Bulvarı üzerinden İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne gelindi. Yürüyüş boyunca "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Kürt Halkı Yalnız Değildir" sloganları attı. Belediye önüne basın açıklaması okundu.

"Türkiye bir açık cezaevine dönüşüyor. Her yeni güne tutuklama haberleri ile başlıyoruz. İnsanca yaşamak isteyen işçiler, suyunu ve toprağını korumak isteyen köylüler, parasız eğitim isteyen öğrenciler, gerçeğin peşindeki gazeteciler, adalet arayan avukatlar yani haklarını arayan herkes tutuklanıyor... İlk kez Hitler Almanya'sında duyduğumuz 'eş zamanlı operasyonlar' büyük başarı olarak sunuluyor. Yine parlamentoyu saf dışı bırakan KHK'ler ile ülkeyi yönetiyorlar. Bu yönetim tarzı tek parti diktatörlüğünü ve Hitler Almanyası'nı anımsattıyor..." denilen açıklamada

"- Özel Yetkili Mahkemeler Ve Terörle Mücadele Yasası Kaldırılmalıdır!

- Gözaltı operasyonları durdurulmalıdır!
- Hukuka aykırı tutuklamalar derhal serbest bırakılmalıdır!" taleplerine yer verildi.

Eyleme BDP, Tümtis, Belediye İş 6 Nolu Şube, Mücadele Birliği Platformu, BDSP, Emegin Eylem Birliği, Kaldıraç ve demokratik kitle örgütleri destek verdi.

Mücadele Birliği / İzmir

Antep'te Emekçiler Tutuklamalara Karşı Eylemde

3 Aralık günü ülke genelinde bir çok ilde gerçekleştirilen eylemlerden biri de, Antep'te yapıldı. DİSK-KESK-TMMOB-TTB tarafından organize edilen eylem için saat 13.00'de Kırkayak Parkı'nda toplandı, kortejin oluşturulmasıyla birlikte Demokrasi Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında çevreden de bir çok kişinin alkışlarla destek verdiği görüldü.

Mücadele Birliği Platformu'nun da destek verdiği ve yaklaşık 300 kişinin katıldığı yürüyüş esnasında "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "KESK'li Tutsaklar Onurumuzdur", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Zindanlar Yıkıl-sın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegin Olacak", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Demokrasi Meydanı'na gelindikten sonra burada Eğitim-Sen Şube Başkanı Ömer Faruk Koç tarafından basın açıklaması okundu. Devletin son süreçte gerçekleştirdiği baskı gözaltı ve tutuklamalara değinildi. Açıklamada ülkede devrimci bir dönüşüme ihtiyaç olduğu ve bu dönüşümü de emekten, demokrasiden, özgürlükten ve barıştan yana olan güçlerin gerçekleştireceği vurgulandı.

Özel Yetkili Mahkemeler ve Terörle Mücadele Yasası'nın kaldırılması, gözaltı operasyonlarının durdurulması ve hukuka aykırı tutuklananların derhal serbest bırakılması taleplerinin belirtilmesinin ardından basın açıklaması sona erdi.

Mücadele Birliği/Antep

Avukatlar'dan Avukatlar İçin Açıklama!

KCK operasyonları kapsamında tutuklanan 33 avukat için Cezayir Restoran'ta 30 Kasım günü Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), İnsan Hakları Derneği (İHD), Özgür Hukukçular Derneği ve TOHAV tarafından bir basın toplantısı düzenledi.

Toplantıya BDP Van Milletvekili Av. Aysel Tuğluk, İstanbul Barosu eski Başkanı Yücel Sayman, ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozagaçlı, İHD İstanbul Şube Başkanı Abdülbaki Boğa ile Bahri Belen, Hülya Gülbahar, Ercan Kanar, Mihriban Kırdök, Fethiye Çetin'in de aralarında bulunduğu çok sayıda avukat katıldı.

Yapılan konuşmalarda her tür hukukun ayaklar altına alınarak bir korku toplumu yaratmak, siyasal muhalefetin susturulmak istendiği vurgulandı. □

SALDIRILARA KARŞI GÖREVE!

İşçi sınıfının kazanımlarının elinden alınmasına karşı Emegın Eylem Birliği 10 Aralık Cumartesi günü saat 14.00'te Eski Sümerbank önünde bir basın açıklaması ile sendikaları göreve davet etti.

Eylemde "Ya Kavga ve Zafer Ya Teslimiyet ve Sefalet/Emegın Eylem Birliği" pankartı açılırken "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek", "Yaşasın Emegın Eylem Birliği" sloganları atıldı.

Okunan basın açıklamasında; "Önü-

müzde çok önemli saldırılar var. 24 Temmuz'da yürürlüğe giren, emegın tüm kesimlerine saldırılar içeren ama uygulamasının bekletildiği torba yasa, kıdem tazminatlarımızın gasp edilip krizin atlatılması için kullanılması, işten atmaların kolaylaştırılması, 2 Kasım'da yürürlüğe giren hastaneleri ve hastaları sermayenin rant kaynağına

liği emekçilerin öfkesini çekiyor. Sendikalar işçi ve emekçilerin kitlesel karşı koyuşlarını örgütlemek yerine etkisiz olacağı bilinen, yerel basın açıklamalarıyla neredeyse yasaların uygulamaya geçmesine uygun ortam hazırlıyor..." denildi.

Okunan basın metninden sonra sloganlarla eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Aydın Erdem Ölümsüzdür!

Çukurova Üniversitesi öğrencileri Kürt Halkının onurlu savaşında bayraklaşan Aydın Erdem için 6 Aralık günü bir araya geldiler.

Öğrenciler saat 12.30'da "Şehid Namırın" sloganı eşliğinde R2 Alanı'nda toplanırken, anma, yurtsever bir öğrencinin konuşması ile başladı.

Konuşma Kürt halkına dönük yapılan baskı ve zulümleri anlatarak başlarken, Kemal Pir'den Mazlum Doğan'a, Şerzan Kurt'tan Aydın Erdem'e ve Kürdistan'da ölümsüzleşen devrim şehitlerinden bahsedildi.

Konuşma, bu katliamların Kürt Halkını yıldıramayacağını, ölümsüzleşen tüm şehitlerin mücadelemize ışık tuttuğu söylenecek bitirildi.

Aydın Erdem'in ölümsüzleştiği anı canlandıran güzel bir tiyatro oyunu oynandı ve ölümsüzleşen savaşçılara yazılan Kürtçe-Türkçe şiirler, marşlar, türküler okundu ve yine "Şehid Namırın" sloganı eşliğinde anma sona erdi.

Çukurova Üniversitesinden DÖB'lü Öğrenciler

Dicle Üniversitesi'nde Boykot

İki yıl önce bugün, Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem polis tarafından öldürüldü. Bu saldırının ikinci yılında, 6 Aralık günü, Dicle Üniversitesi öğrencileri, dersleri boykot etti. Boykot sonucu çeşitli fakültelerde sınavlar iptal edildi.

Kararlandırıldığı üzere saat 11.00'de Eğitim Fakültesi önünden yürüyüşe geçen öğrenciler, Fen-Edebiyat Fakültesi önüne geldi. Yürüyüş boyunca "Dicle Uyuma Onuruna Sahip Çık", "Aydın Yoldaş Ölümsüzdür", "Şehid Namırın", "Disa Disa Serhildan, Azadiya Kurdistan", "Tolhildan", "Katil Polis Üniversiteden Defol", "Ey Şehid Rêya te Rêya Meye" sloganları atıldı.

Fen-Edebiyat Fakültesi önünde, polis ablukası altında ve çevik kuvvet sarmalında basın açıklaması okundu. Açıklamada failler bilindiği halde yargılanmaması vurgulandı. Mahsun Karaođlan ve Murat Elibol'un da polis tarafından katledilmiş olmasına rağmen, hiçbir yasal işlem yapılmadığının altı çizildi.

Açıklamanın ardından öğrenciler okulu boşalttı. Buna rağmen çevik kuvvet, sivil polisler ve tomalar kampüsten uzun süre ayrıldı.

Amed Devrimci Öğrenci Birliği

Aslolan Tüm Zincirleri Kırarak

KADIN KİMDİ?

Doğurganlığı, doyuruculuğu, hayatı çevreleyişiyle

yeryüzünde bir yaratıcıydı...

En çok toprağa benzetildi...

Ki onun dilinden konuşmayı öğrendi o...

Emeği vardı insanın üzerinde ve sevgiyi ilk keşfeden

belki de ilk insandı o...

Ve o bütün canlılar arasında ilk köle olandı...

ve egemenlik el değiştirdi...

Ve tarih yazımı yeni çağın mucidinde verdi... Geçmiş yeniden yazıldı...

Ve gelecek sınıflara bölündü...

Ama bir ekmeğin bölünüşü gibi değil...

KADIN KİMDİ?

O kaybedenlerin adı oldu...

Yerden yere vuruldu, lanetli sayıldı, yılanı benzetildi...

Şehvetin entrikanın meleği denildi... Cadılık sıfatı uygun görüldü...

Bedeni gibi ruhu da aşağılandı...

Yeryüzünde bir tanrıçayken karanlıklarla örtülü bir yüzdü artık...

Merhaba dostlar, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü dolayısı ile bizler Emekçi Kadınlar (EKA) olarak, Ayışığı Sanat Derneği'nde "Kadın Ve Şiddet" konulu bir söyleşi düzenledik.

Etkinliğin başlangıcında Emekçi Kadınlar'dan (EKA) bir arkadaşımız, kısa bir konuşma yaptı. Öğrenci ve işçi arkadaşlarımızdan oluşan tiyatro grubumuz, kadının sistem tarafından köleleştirildiğini ve kadının kölelik zincirlerini kırmasını konu alan, herkes tarafından beğeni ile izlenen bir tiyatro sergilediler. Daha sonra Kadın Ve Şiddet ile ilgili sinevizyon gösterimi yapıldı ve bir şiir okunduktan sonra söyleşi bölümüne geçildi.

Emekçi Kadınlar'dan iki arkadaşımız, ilk önce genel şiddet tanımı üzerinde durdu ve aslında herkesin kendi yaşantısı içerisinde bir şiddet altında olduğunu vurguladılar.

Söyleşinin ilerleyen bölümlerinde, şiddetin kadın üzerindeki yansımaları ve meşru gösterilmeye çalışılmasının nedenlerinin üzerinde duruldu.

Müzik grubu çalışmalarına yeni başlayan öğrenci arkadaşlarımızın söylediği türkülerle devam ettiğimiz etkinlikte, aramızda olan Antep'li bir ozan arkadaşımız da doğaçlama ezgileri ile yer aldı.

Antep EKA (Emekçi Kadınlar)

"Bu Sisteme Karşı Savaşmak Zorundayız"

Bizler, EKA (Emekçi Kadınlar) olarak, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma günü ile ilgili 26 Kasım Cumartesi günü saat 14.00'te "Kadın ve Şiddet" başlığı altında Ayışığı Sanat Merkezinde bir söyleşi ve film gösterimi gerçekleştirdik.

25 Kasım 1960 tarihinde Dominik Cumhuriyeti'nde Clandestina Hareketi'nin öncülerinden, Patria Mercedes, Minerva Argentina ve Maria Teresa isimli Mirabel kardeşlerin işkence ve tecavüz sonucu katledildiği gün olarak tarihe geçmiştir.

Söyleşiye başlamadan önce Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi'nden bir arkadaş şiir dramatizesi sergiledi.

25 Kasım gününün ortaya çıkış nedenleri ile başlayan söyleşi, günümüzde kadının uğradığı çok yönlü şiddet türleri ile devam etti. Ulusal, cinsel, sınıfsal, fiziksel, psikolojik şiddet örneklerle ifade edildi, dünyada ve Türkiye'de kadına yönelik yaşanan şiddette istatistikler ortaya konuldu.

Söyleşiye katılan bir Kürt anamız söz alıp, "Kadın olarak kendi ulusumuzun özgürlük mücadelesini verdiğimiz için baskı görüyoruz. Aynı zamanda bizler ulusal mücadelemizde kendi erkeklerimizin engellemelerine de takılıyoruz. Eşlerimiz bize 'evinizde oturun' diyorlar. 'bizler mücadele ederiz' diyorlar. Biz kadınlar da 'eğer siz mücadele edebiliyorsanız biz de mücadeleye edebiliriz' diyoruz" dedi.

Söyleşinin son bölümünde kadınlara uygulanan farklı yönlere şiddetin çözüm yolunun ne olacağı sorulurken, yanıt Mirabel kardeşlerin sözleri ile ortaya konuldu;

Bir arkadaşımız da, son süreçte devrimci mücadelede kadınların dünya genelinde ön plana çıktığı ve yaşadığı tüm saldırılara karşı bu mücadeleyi sonuna kadar sürdürmekte kararlılıklarını ifade eden örnekler verdi. "Sovyetler'de Kollontay, Almanya'da Rosa Luxemburg, Küba'da Tanya, Nikaragua'da Sandino'nun Kızları, Filistin'de ilk kadın gerilla olan Leyla Halid, Kürdistan'da Zilan, Sema Yüce, Beritan, Delila, Türkiye'de Ayçe İdil Erkmén, Aysun Bozdoğan, Sibel Sürücü ve daha adını sayamadığımız birçok devrimci kadın mücadelede ön saflarda yer almıştır" dedi.

Kadınların özgürleşme yolunda atacağı ilk adımın, erkeklerle el ele olan bir devrimci mücadeleden geçtiği vurgusuyla sona eren söyleşi, yerini film gösterimine bıraktı. Kadına yönelik şiddetin vurgulandığı "Gözlerimi de Al" filmiyle program sonlandırıldı.

İzmir EKA (Emekçi Kadınlar)

GENÇLİK DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK

SAVAŞAN HALKLAR KAZANACAK!